

รายงานผลการประเมินความพึงพอใจ ของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
ปีการศึกษา 2564

2021

รายงานผลการศึกษาระดับสมบูรณ
การสำรวจความพึงพอใจของ
อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและอาจารย์ประจำหลักสูตร
ต่อกระบวนการบริหารจัดการคุณภาพของหลักสูตร

โดย นางสาวเจนจิรา แก้วมณี

งานบริการการศึกษาและพัฒนานักศึกษา สำนักงานคณบดี
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
ประจำปีการศึกษา 2564

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปสำหรับผู้บริหาร	ก
บทที่	
1 บทนำ	
1.1 หลักการและเหตุผล	1
1.2 วัตถุประสงค์	2
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
1.4 ขอบเขตของการประเมิน	2
1.5 คำจำกัดความเบื้องต้น	2
บทที่	
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 ความหมายและความสำคัญของความพึงพอใจ	4
2.2 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ	5
2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
2.4 เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่เกี่ยวข้อง	7
บทที่	
3 วิธีการดำเนินการศึกษา	
3.1 ประชากรที่ใช้ในการสำรวจ	8
3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล	9
3.3 เครื่องมือการวิจัยและการตรวจสอบคุณภาพ	9
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล	10
บทที่	
4 ผลการศึกษา	
4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	12
4.2 การวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการหลักสูตร	18

บทที่

- 5** สรุปอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ
- 5.1 สรุปอภิปรายผล 51
- 5.2 ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษา 56
- 5.3 ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาในครั้งต่อไป 57

บรรณานุกรม 57

ภาคผนวก

 แบบสอบถามของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร 60

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
4.1	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามแยกตามหลักสูตรที่สังกัด	13
4.2	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามแยกตามประสบการณ์สอนในหลักสูตร	13
4.3	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามแยกตามระดับการศึกษา	15
4.4	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามแยกตามตำแหน่งทางวิชาการ	17
4.5	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความพึงพอใจในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี	19
4.6	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความพึงพอใจในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับชาวต่างประเทศ	21
4.7	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความพึงพอใจในผู้รับผิดชอบหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน	23
4.8	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความพึงพอใจในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาชุมชน	25
4.9	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความพึงพอใจในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ	28
4.10	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความพึงพอใจในหลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาศิลปะและการออกแบบ	30
4.11	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความพึงพอใจในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา	32
4.12	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความพึงพอใจในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาจีน	34
4.13	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความพึงพอใจในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์	37
4.14	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความพึงพอใจในหลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต	39
4.15	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความพึงพอใจในหลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง	41
4.16	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความพึงพอใจในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย	43
4.17	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความพึงพอใจในหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย	45

- 4.18 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความพึงพอใจในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย 48

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558 และเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558 ได้กำหนดให้อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีภาระหน้าที่ในการบริหารและพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน ตั้งแต่การวางแผนการควบคุมคุณภาพ การติดตามประเมินผลและการพัฒนาหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรต้องอยู่ประจำหลักสูตรนั้นตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษา

อาจารย์เป็นปัจจัยป้อนที่สำคัญของการผลิตบัณฑิต ผู้เกี่ยวข้องต้องมีการออกแบบระบบประกันการบริหารและพัฒนาอาจารย์ เพื่อให้ได้อาจารย์ที่มีคุณภาพเหมาะสม มีคุณสมบัติสอดคล้องกับสภาพบริบท ปรัชญา วิสัยทัศน์ของสถาบันและของหลักสูตร และมีการส่งเสริมให้อาจารย์มีความรักในองค์กรและ การปฏิบัติงานตามวิชาชีพ ผู้บริหารต้องมีการกำหนดนโยบาย แผนระยะยาว และกิจกรรมการดำเนินงาน ตลอดจนการกำกับดูแลและการพัฒนาคุณภาพอาจารย์ การวางระบบประกันคุณภาพอาจารย์เป็นการดำเนินงานเพื่อให้ได้อาจารย์ที่มีคุณสมบัติทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่เกี่ยวข้อง และมีการพัฒนาการเพิ่มยิ่งขึ้นด้วยการวางแผนและการลงทุนงบประมาณและทรัพยากรเพื่อให้อัตรากำลังอาจารย์มีจำนวนเหมาะสมกับจำนวนนักศึกษาที่รับเข้าในหลักสูตร มีจำนวนอาจารย์ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญทางสาขาวิชาของหลักสูตร และมีประสบการณ์ที่เหมาะสมกับการผลิตบัณฑิตอันสะท้อนจากวุฒิการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ และความก้าวหน้าในการผลิตผลงานทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง ตามเกณฑ์ประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร ตามคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน พ.ศ.2557 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ซึ่งมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณียังคงใช้เกณฑ์ดังกล่าวในการควบคุมคุณภาพของหลักสูตร รวมถึงการบริหารและพัฒนาอาจารย์ที่จะต้องควบคุมคุณภาพอาจารย์และผลลัพธ์ที่เกิดกับอาจารย์ ตามองค์ประกอบที่ 4 จำนวน 3 ตัวชี้วัด ได้แก่ ตัวบ่งชี้ 4.1 การบริหารและพัฒนาอาจารย์ ตัวบ่งชี้ 4.2 คุณภาพอาจารย์ และตัวบ่งชี้ 4.3 ผลที่เกิดกับอาจารย์

จากประเด็นดังกล่าวข้างต้น ผู้ศึกษาพบข้อมูลจากอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่มีหน้าที่ในการเกี่ยวกับการบริหารจัดการคุณภาพของหลักสูตร ควรจะมีระบบและกลไกการบริหารจัดการที่ดี ผู้ศึกษาเห็นว่าประเด็นดังกล่าวควรได้รับการวิเคราะห์และหาแนวทางการบริหารจัดการหลักสูตรให้มีคุณภาพ ด้วยการสำรวจความพึงพอใจของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร เพื่อให้ทราบถึงระบบและกลไกการบริหารของแต่ละหลักสูตร ทั้งประเด็นด้านการบริหารและพัฒนาอาจารย์ ด้านการบริหารงานเกี่ยวกับหลักสูตร และด้านการจัดการเรียนการสอน ที่เป็นภาระหน้าที่ของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร เพื่อการใช้ประโยชน์ร่วมกันเกี่ยวกับการบริหารจัดการคุณภาพของหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์

1) เพื่อสำรวจความพึงพอใจของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่มีหน้าที่ ตามประกาศ กระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ.2558 และประกาศ กระทรวง ศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.2558 ต่อการบริหาร จัดการคุณภาพของหลักสูตร

2) เพื่อเปิดโอกาสให้อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ได้แสดงความคิดเห็นและสะท้อนการ ดำเนินงานของหลักสูตรในรอบปีการศึกษา 2564 เกี่ยวกับการบริหารจัดการหลักสูตร ได้แก่ ด้านการ บริหารและพัฒนาอาจารย์ ด้านกระบวนการบริหารหลักสูตร และกระบวนการจัดการเรียนการสอน เพื่อนำข้อมูลและข้อเสนอแนะจากการประเมินไปพัฒนาการจัดการจัดบริหารจัดการของแต่ละหลักสูตร

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1) หลักสูตรสามารถนำข้อมูลไปเป็นแนวทางในการบริหารจัดการหลักสูตร
- 2) หลักสูตรสามารถนำข้อมูลไปเป็นแนวทางในการพัฒนาอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร/ อาจารย์ประจำหลักสูตรได้อย่างเหมาะสม
- 3) คณะ ฯ ทราบข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารและพัฒนาอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร/อาจารย์ ประจำหลักสูตร เพื่อที่จะสามารถนำไปเป็นแนวทางในการควบคุมกำกับ ติดตาม การดำเนินงานของ แต่ละหลักสูตรได้อย่างเหมาะสม

1.4 ขอบเขตของการประเมิน

ขอบเขตเชิงเนื้อหา

สำรวจความพึงพอใจของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำปาง ที่เปิดสอนในปีการศึกษา 2564 จำนวน 14 หลักสูตร ที่มีหน้าที่ในการ บริหารจัดการหลักสูตร เพื่อนำผลที่ได้มาเป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุง การบริหารจัดการ หลักสูตรให้มีประสิทธิภาพ

ขอบเขตประชากร

ศึกษาเฉพาะอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย ราชภัฏรำปาง ที่เปิดสอนในปีการศึกษา 2564 สังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เท่านั้น

1.5 คำจำกัดความเบื้องต้น

หลักสูตร หมายถึง หลักสูตรที่เปิดสอนในปีการศึกษา 2564 สังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำปาง

อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร หมายถึง อาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีภาระหน้าที่ในการบริหารและ พัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน ตั้งแต่การวางแผน การควบคุมคุณภาพ การติดตามประเมินผล และการพัฒนาหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรต้องอยู่ประจำหลักสูตรนั้นตลอดระยะเวลาที่จัด การศึกษา โดยจะเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเกินกว่า 1 หลักสูตรในเวลาเดียวกันไม่ได้ ยกเว้น พหุวิทยาการหรือสหวิทยาการให้เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้อีกหนึ่งหลักสูตร และเป็น

อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรสามารถเข้าได้เกิน 2 คน (ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์
มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ.2558 และประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์
มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.2558)

คณะ หมายถึง คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

มหาวิทยาลัย หมายถึง มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร/อาจารย์ประจำหลักสูตร คณะ
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ต่อการบริหารจัดการหลักสูตรเกี่ยวกับ ด้านการบริหารและพัฒนา
อาจารย์ ด้านกระบวนการบริหารหลักสูตร และกระบวนการจัดการเรียนการสอน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การสำรวจความพึงพอใจของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ผู้ศึกษาได้สำรวจอาจารย์ที่เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ.2558 โดยผู้ศึกษาได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษาโดยมีหัวข้อดังนี้

1. ความหมายและความสัมพันธ์ของความพึงพอใจ
2. แนวคิดและทฤษฎีของความพึงพอใจ
3. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย
4. องค์ประกอบของความพึงพอใจ

2.1 ความหมายและความสำคัญของความพึงพอใจ

2.1.1 ความหมายของความพึงพอใจ

จากการศึกษาได้มีผู้ให้ความหมายของคำว่าความพึงพอใจไว้มากมายดังนี้

กู๊ด (Good: 1973) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า หมายถึง คุณภาพหรือระดับความพึงพอใจซึ่งเป็นความสนใจต่าง ๆ และทัศนคติของบุคคลต่อกิจกรรม หรืออาจกล่าวได้ว่า ความพึงพอใจนั้นจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับอารมณ์ความรู้สึกและทัศนคติของบุคคลอันเนื่องมาจากสิ่งเร้าและแรงจูงใจ ซึ่งปรากฏออกมาทางพฤติกรรมและเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการทำกิจกรรมหรืองานต่าง ๆ ของบุคคล คือ ถ้าหากว่าบุคคลมีความพึงพอใจในกิจกรรมหรืองานใด การกระทำกิจกรรมหรืองานนั้นก็จะเป็นผลดีตามวัตถุประสงค์ของงานนั้นได้เป็นอย่างดี จึงถือได้ว่าความ พึงพอใจเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการทำกิจกรรมต่าง ๆ

กิติมา ปรีดีติลล (2532) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ชอบหรือพอใจที่มีองค์ประกอบและสิ่งจูงใจในด้านต่าง ๆ และเขาได้รับการตอบสนองต่อความต้องการของเขาได้

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535) ได้กล่าวถึงความพึงพอใจในการทำงานไว้ว่าเป็นความรู้สึกรวมของบุคคลที่มีต่อการทำงานในทางบวกเป็นความสุขของบุคคลที่เกิดจากการปฏิบัติงาน และได้รับการตอบสนอง คือผลที่เป็นความพึงพอใจที่ทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกกระตือรือร้น มีความมุ่งมั่นที่จะทำงาน มีขวัญกำลังใจ สิ่งเหล่านี้มีผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการทำงาน รวมทั้ง การส่งผลต่อความสำเร็จและเป็นไปตามเป้าหมายขององค์กร

มณี โปธิเสน (2543) ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า เป็นความรู้สึกยินดีเจตคติที่ดี ของบุคคลเมื่อได้รับการตอบสนองความต้องการของตนทำให้เกิดความรู้สึกดีในสิ่งนั้น ๆ

จากแนวคิดตามความหมายดังกล่าวสรุปได้ว่าความพึงพอใจหมายถึง อารมณ์ ความรู้สึก ของบุคคลหนึ่งที่มีต่อบุคคลที่สามารถเกิดขึ้นได้ในทางบวกและทางลบ ละสามารถเพิ่มขึ้นหรือลดลงได้จากการประเมินตามเงื่อนไข สถานการณ์หรือกิจกรรมนั้น ๆ

2.1.2 ความสำคัญของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจมีความสำคัญต่อบุคคล เพราะแต่ละบุคคลไม่สามารถอยู่อย่างโดดเดี่ยวได้ในสังคม หากต้องอยู่ในสถานการณ์ที่บุคคลรอบข้างให้การยอมรับหรือความพึงพอใจย่อมดำรงอยู่ได้ด้วยความสุขแต่หากความรู้สึกของบุคคลรอบ ๆ ข้าง ไม่ให้การยอมรับหรือไม่พึงพอใจ ความสุขในการอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นย่อมเกิดขึ้นได้ยาก (อาร์จุม เหมรา, 2533: 17) ได้สรุป ความสำคัญของความพึงพอใจไว้ดังนี้

1. ความพึงพอใจก่อให้เกิดความร่วมมือร่วมใจในการปฏิบัติงาน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน
2. ความพึงพอใจเสริมสร้างให้บุคคลมีความเข้าใจอันดีต่อกันและต่อหน่วยงาน
3. ความพึงพอใจเสริมสร้างความซื่อสัตย์ ความจงรักภักดีต่อหน่วยงาน
4. ความพึงพอใจเกื้อหนุนให้กฎเกณฑ์ ระเบียบข้อบังคับ สามารถใช้บังคับ ควบคุม ความประพฤติ ของบุคคลให้อยู่ในระเบียบวินัยอันดี
5. ความพึงพอใจเสริมสร้างความสามัคคีในหมู่คณะ และมีการรวมพลังเพื่อขจัดปัญหาในองค์กรร่วมกัน
6. ความพึงพอใจเสริมสร้างความเชื่อมั่น ในหน่วยงานที่ปฏิบัติ
7. ความพึงพอใจเกื้อหนุนให้บุคคลเกิดความคิดสร้างสรรค์ในกิจกรรมต่างๆ

2.2 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ

2.2.1 ความต้องการของมนุษย์ มีอยู่ 3 ประการใหญ่ๆ (ริเรื่องรอง รัตนวิไลสกุล, 2540) ดังนี้

1. ความต้องการด้านร่างกาย (ความต้องการด้านสรีระ [Physical or physiological need]/ ความต้องการด้านชีววิทยา [Biological need] / ความต้องการปฐมภูมิ [Primary need]) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐาน หรือขั้นต่ำสุดของมนุษย์ในการดำรงชีวิตเป็นความต้องการที่มีมา ตั้งแต่กำเนิดและแรงขับที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ
2. ความต้องการด้านจิตใจ (ความต้องการระดับสูง/ความต้องการด้านจิตวิทยา/ความต้องการที่เกิดใหม่/ความต้องการทุติยภูมิ) [Psychological need / secondary need / acquired need] เป็นความต้องการส่วนใหญ่เกิดขึ้นภาพหลังจากการที่ความต้องการทางด้านร่างกาย ได้รับการตอบสนอง แล้วเป็นความต้องการที่เกิดจากความรู้เรียนรู้ประสบการณ์และมักปรากฏขึ้นเมื่อคนมีวุฒิภาวะสูง เป็นแรงขับชนิดที่ไม่หยุดตัวและไม่มีรากฐานทางด้านร่างกาย แต่อาศัยกลไกทางด้านสมองจากประสบการณ์วัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมเป็นส่วนใหญ่
3. ความต้องการทางสังคม เป็นความต้องการทางด้านจิตใจ ในด้านความต้องการที่จะดำรงชีวิตให้เป็นที่ยอมรับนับถือของผู้อื่นหรือให้มีความเป็นอยู่ดีกว่าผู้อื่น

2.2.2 ความต้องการของมนุษย์ตามแนวคิดของมาสโลว์ มนุษย์ มีความต้องการ 5 ชั้น (อารี พันธมณี, 2543)

ขั้นที่ 1 ความต้องการขั้นพื้นฐานทางด้านร่างกาย (Basic physiological need) เช่น ต้องการอาหาร อากาศ น้ำ เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค ซึ่งเป็นปัจจัย 4

ขั้นที่ 2 ความต้องการความมั่นคงและความปลอดภัย (Safety and security need) เช่น ความเป็นปึกแผ่น ความต้องการการคุ้มครองและปกป้อง ความรู้สึกปลอดภัยจากการถูกคุกคาม ปลอดภัยจากความวิตกกังวล

ขั้นที่ 3 ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ (Love and belonging) คือความต้องการความรัก อยากให้ตนเป็นคนรัก ยอมรับจากผู้อื่น โดยปกติคนมักจะอยู่รวมกันเป็นกลุ่มหรือเป็นสังคมตั้งแต่ สังคมครอบครัว ซึ่งเป็นสังคมที่เล็กที่สุดไปถึงสังคมโลกซึ่งเป็น สังคมใหญ่ที่สุด

ขั้นที่ 4 ความต้องการได้รับการยกย่องจากบุคคลอื่น (Self-esteem need) คือความต้องการให้ผู้อื่นยกย่องตน เป็นความปรารถนาของบุคคลที่ทำให้เกิดพฤติกรรมอื่น ๆ ขึ้น

ขั้นที่ 5 ความต้องการที่จะบรรลุความต้องการของตนอย่างแท้จริง (Self-actualization) คือความต้องการสูงสุดที่บุคคลจะพยายามกระทำสิ่งต่าง ๆ ตามความเหมาะสมและ ความสามารถของตนเองเพื่อให้พบความสุขที่แท้จริงและยั่งยืน

2.2.3 ความต้องการของมนุษย์ เมอเรย์ (Murray, 1938 อ้างใน ทิพย์สุคนธ์ กิจรุ่งโรจน์, 2547) ได้จัดกลุ่มความต้องการของมนุษย์ไว้ดังนี้

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย เช่น น้ำ อากาศ อาหาร การพักผ่อนหย่อนใจ การออกกำลังกาย การขับถ่าย เป็นต้น

2. ความต้องการทางด้านจิตใจ เช่นความต้องการเป็นเจ้าของทรัพย์สินสมบัติ สิ่งของต่าง ๆ ต้องการสะสม ซ่อมแซม รักษาสิ่งของไว้ต้องการก่อสร้างสิ่งต่าง ๆ ต้องการแสดง อำนาจเกียรติยศชื่อเสียง ต้องการความรัก ความผูกพัน ต้องการคบหาสมาคมกับผู้อื่น

2.2.4 ทฤษฎีความคาดหวัง (Expectancy Theory) วิคเตอร์วรูม ได้พัฒนาทฤษฎีแรงจูงใจขึ้น ในปี ค.ศ.1964 (Vroom V. อ้างใน ทิพย์สุคนธ์ กิจรุ่งโรจน์, 2547) ซึ่งทฤษฎี ความคาดหวังของวรูม มี 3 องค์ประกอบ คือ

1. ความชอบ หมายถึง ความชอบหรือไม่ชอบในรางวัล หรือผลได้ หรือหมายถึง การที่บุคคลตีค่าของรางวัลหรือผลได้ว่าพอใจหรือไม่พอใจ และความชอบหรือไม่ชอบในรางวัลหรือผลได้ขึ้นอยู่กับปัจจัยของแต่ละบุคคล ซึ่งแต่ละบุคคลจะต่างกันออกไป ได้แก่ ปัจจัยเรื่องอายุ การศึกษา สถานภาพ ลักษณะงาน และระยะเวลา

2. ความคาดหวัง หมายถึง การที่บุคคลรับรู้ความเป็นไปได้หากมีความพยายาม เพิ่มขึ้นเป็นความสัมพันธ์ระหว่างความพยายามในการทำงานกับผลงานที่เกิดขึ้น หรือความเชื่อว่าความพยายามนั้นจะนำไปสู่เป้าหมายที่พึงปรารถนา

3. ความเป็นเครื่องมือ หมายถึงความเป็นไปได้ที่ผลงานที่เกิดขึ้นจากความพยายาม ที่เพิ่มขึ้นและจะนำไปสู่รางวัลที่ต้องการเป็นความสัมพันธ์ระหว่างผลการทำงานกับรางวัลที่ได้รับการตอบแทน

2.2.5 ทฤษฎีความพึงพอใจ

1. ดิเรก (2528) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ทศนคติทางบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นความรู้สึกหรือทัศนคติที่ดีต่องานที่ทำของบุคคลที่มีต่องานในทางบวก ความสุขของบุคคลอื่น

เกิดจากการปฏิบัติงานและได้รับผลเป็นที่พึงพอใจ ทำให้บุคคลเกิดความกระตือรือร้น มีความสุข ความมุ่งมั่นที่จะทำงาน มีขวัญและมีกำลังใจ มีความผูกพันกับหน่วยงาน มีความภาคภูมิใจในความสำเร็จของงานที่ทำ และสิ่งเหล่านี้จะส่งผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการทำงานส่งผลต่อถึงความก้าวหน้าและความสำเร็จขององค์การอีกด้วย

2. กาญจนา อรุณสุขขุจี.(2546) กล่าวว่า ความพึงพอใจของมนุษย์เป็นการแสดงออกทางพฤติกรรมที่เป็นนามธรรม ไม่สามารถมองเห็นเป็นรูปร่างได้ การที่เราจะทราบว่าบุคคลมีความพึงพอใจหรือไม่ สามารถสังเกตโดยการแสดงออกที่ค่อนข้างสลับซับซ้อนและต้องมีสิ่งเร้าที่ตรงต่อความต้องการของบุคคล จึงจะทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจ ดังนั้นการมีสิ่งเร้าจึงเป็นแรงจูงใจของบุคคลนั้นให้เกิดความพึงพอใจในงานนั้น

3. อุทัยพรรณ สุตใจ (2545) ได้กล่าวถึง ความพึงพอใจว่า เป็นความรู้สึกรักชอบยินดีเต็มใจ หรือมีเจตคติที่ดีของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความพอใจจะเกิดเมื่อได้รับตอบสนองความต้องการ ทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ ความพึงพอใจเป็นเรื่องเกี่ยวกับอารมณ์ ความรู้สึก และทัศนคติของบุคคล อันเนื่องมาจากสิ่งเร้าและสิ่งจูงใจ โดยอาจเป็นไปได้ในเชิงประเมินค่า ว่าความรู้สึกหรือทัศนคติต่อ สิ่งเหล่านั้น เป็นไปในทางลบหรือบวก

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยของ จันทร์สุตา บุญตรี,รสมน พานดวงแก้ว, วริษฐา รัตนวโรภาส (2562) ความพึงพอใจต่อการจัดการหลักสูตร ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

2.4 เกณฑ์มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง

1. ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ.2558
2. ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษาความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการหลักสูตรของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรหรืออาจารย์ประจำหลักสูตร ได้แก่ การบริหารและพัฒนาอาจารย์ คุณภาพอาจารย์ และผลที่เกิดกับอาจารย์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ปีการศึกษา 2564 ในครั้งนี้เป็นการดำเนินการเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยผู้รับผิดชอบได้ออกแบบวิธีการดำเนินการ ดังต่อไปนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการสำรวจ
2. เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล
3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรที่ใช้ในการสำรวจ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ประชากรที่เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร หรือ อาจารย์ประจำหลักสูตร ที่มีหน้าที่ในการบริหารจัดการหลักสูตรของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ที่เปิดสอนในปีการศึกษา 2564 ซึ่งมีประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จำแนกได้ดังนี้

1.1 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวน 14 หลักสูตร ประกอบไปด้วยหลักสูตรระดับปริญญาตรี จำนวน 12 หลักสูตร ระดับปริญญาโท จำนวน 1 หลักสูตร และระดับปริญญาเอก จำนวน 1 หลักสูตร ประกอบด้วย

- 1) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี จำนวน 5 คน
- 2) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับชาวต่างประเทศ จำนวน 5 คน
- 3) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน จำนวน 5 คน
- 4) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาชุมชน จำนวน 5 คน
- 5) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 5 คน
- 6) หลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาศิลปะและการออกแบบ จำนวน 5 คน
- 7) หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา จำนวน 5 คน
- 8) หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาจีน จำนวน 5 คน
- 9) หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ จำนวน 5 คน
- 10) หลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต จำนวน 5 คน
- 11) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย จำนวน 5 คน
- 12) หลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง จำนวน 5 คน
- 13) หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย จำนวน 3 คน
- 14) หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย จำนวน 4 คน

3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาดำเนินการรวบรวมข้อมูลระหว่างมกราคม – กุมภาพันธ์ พ.ศ.2565 โดยมีขั้นตอนดังนี้

2.1 ผู้ศึกษาได้ออกแบบสอบถาม และตรวจสอบความครบถ้วนและความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

2.2 จัดส่งแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณา

2.3 จัดส่งแบบสอบถามไปยังอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร เพื่อขอความอนุเคราะห์กรอกข้อมูลในแบบสอบถาม กำหนดระยะเวลาในการจัดส่ง และติดตามเพื่อป้องกันการสูญหาย

2.4 นำแบบสอบถามที่ได้รับคำตอบแล้วและมีความครบถ้วนสมบูรณ์ครบร้อยละ 100 ของประชากร มาบันทึกข้อมูลและทำการวิเคราะห์ข้อมูล

3.3 เครื่องมือการวิจัยและการตรวจสอบคุณภาพ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ แบบสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการหลักสูตร ได้แก่ การบริหารและพัฒนาอาจารย์ การบริหารจัดการหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอน ของหลักสูตร โดยผู้ศึกษาได้ดำเนินการสร้างและตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถาม มีขั้นตอนดังนี้

3.1 การสร้างเครื่องมือการศึกษา

การสร้างเครื่องมือสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ประกอบด้วย แบบสอบถาม เกี่ยวกับการบริหารจัดการหลักสูตร ได้แก่ การบริหารและพัฒนาอาจารย์ การบริหารจัดการหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตร โดยดำเนินการดังนี้

3.1.1 ศึกษาเอกสาร เกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวชี้วัดความสำเร็จด้านการวิจัย เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3.1.2 ศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับบทบาทหน้าที่ของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเกี่ยวกับการบริหารจัดการหลักสูตร ประกอบด้วย เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่เกี่ยวข้อง เกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2563

3.1.3 การสร้างแบบสอบถามตามที่ได้จากการศึกษา 3.1.2 โดยแบ่งสอบถามออกเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ หลักสูตรที่สังกัด ประสบการณ์สอนในหลักสูตรที่รับผิดชอบ คุณวุฒิการศึกษา และตำแหน่งทางวิชาการ เป็นแบบเลือกตอบ ตอนที่ 2 แบบสอบถามระดับความพึงพอใจ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) แต่ละข้อมีมาตรวัด 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ตามแนวคิดของลิเคิร์ท (Liker's Scale) และตอนที่ 3 เป็นคำถามปลายเปิด เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับข้อเสนอแนะ แนวทางการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร โดยแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอนดังนี้

1) ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ หลักสูตรที่สังกัด ประสบการณ์สอนในหลักสูตรที่รับผิดชอบ คุณวุฒิการศึกษา และตำแหน่งทางวิชาการ

2) ตอนที่ 2 ความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการหลักสูตร

2.1 การบริหารและพัฒนาอาจารย์

2.2 กระบวนการบริหารหลักสูตร

2.3 กระบวนการเรียนการสอน

3) ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เพื่อการปรับปรุงและพัฒนา

3.1.4 วัดความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) จากเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัยเพื่อทดสอบความสามารถของแบบสอบถามที่สร้างขึ้นว่ามีความตรงหรือครอบคลุมเนื้อหาสาระที่ต้องการวิจัยหรือไม่ โดยนำเสนอแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) ในด้านเนื้อหา ภาษา ข้อความ ความหมาย และโครงสร้าง โดยการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับคุณลักษณะตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา (Item Objective Congruence : IOC) จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ซึ่งประกอบด้วย

(1) รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริกร อินคำ อาจารย์ประจำสาขาวิชาศิลปะและการออกแบบ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

(2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บัณฑิตกาญจ ตั้งภากรณ์ อาจารย์ประจำสาขาวิชาการสอนภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

(3) ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิตยา มูลปินใจ อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับชาวต่างประเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

สำหรับเกณฑ์การให้คะแนนของการประเมินแบบสอบถามรายข้อมีดังนี้

-1 หมายถึง คำถามนั้นไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการศึกษาหรือนิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าคำถามนั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการศึกษาหรือนิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ

1 หมายถึง คำถามนั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการศึกษาหรือนิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ

3.1.5 นำมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum x}{N}$$

โดย IOC คือ ดัชนีความสอดคล้อง

R คือ คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อคำถามแต่ละข้อ

N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

โดยมีเกณฑ์การให้ความหมายดังนี้

$IOC \geq 0.05$ หมายความว่า คำถามนั้นวัดตรงวัตถุประสงค์การศึกษา

$IOC < 0.05$ หมายความว่า คำถามนั้นวัดไม่ตรงวัตถุประสงค์การศึกษา

โดยผลการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม (IOC) จากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มีค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC เท่ากับ 0.93

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อจัดเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามทั้งหมดที่ได้รับกลับมาแล้ว ได้นำข้อมูลมาดำเนินการวิเคราะห์ตามขั้นตอนดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของประชากรที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และคำนวณค่าร้อยละ (Percentage)

4.2 การวิเคราะห์ระดับความสำเร็จ

การวิเคราะห์ระดับของความพึงพอใจของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร หรือ อาจารย์ประจำหลักสูตร คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และกำหนดช่วงคะแนนเฉลี่ยระดับความพึงพอใจ และระดับของการดำเนินการ เพื่อแปลผลข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามด้วย Likert's Scale ระดับความพึงพอใจ 5 ระดับ ของ Likert Scale คือ ความพึงพอใจที่จะมีตั้งแต่พอใจหรือเห็นด้วยที่สุด (Favorable) ไปจนถึงไม่พอใจหรือเห็นด้วยที่สุด (Unfavorable) ดังนี้ 5 หมายถึง เห็นด้วยที่สุด หรือ พึงพอใจที่สุด, 4 หมายถึง เห็นด้วย หรือ พอใจ, 3 หมายถึง เฉยๆ หรือ ปานกลาง, 2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย หรือ ไม่พึงพอใจ, 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หรือไม่พึงพอใจอย่างยิ่ง โดยนำค่าที่ได้จาก Likert Scale มาหาค่าเฉลี่ย (หา \bar{X}) จะสามารถแปลผลแบบสอบถามของผู้ตอบแบบสอบถามตามแนวคิด Likert Rating Scales ได้ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 ถึง 5.00 หมายถึง พึงพอใจมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 ถึง 4.49 หมายถึง พึงพอใจมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 ถึง 3.49 หมายถึง พึงพอใจปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 ถึง 2.49 หมายถึง พึงพอใจน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 ถึง 1.49 หมายถึง พึงพอใจน้อยที่สุด

4.3 การวิเคราะห์แบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open ended Form) โดยการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาคำพิงพอใจของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรตามประกาศกระทรวง ศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ.2558 และประกาศกระทรวง ศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.2558 จำนวน 14 หลักสูตร ผู้ศึกษาได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

- 1) การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- 2) การวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการหลักสูตร
 - 2.1 การบริหารและพัฒนาอาจารย์
 - 2.2 กระบวนการบริหารหลักสูตร
 - 2.3 กระบวนการจัดการเรียนการสอน
- 3) การวิเคราะห์และสรุปข้อเสนอแนะอื่น ๆ เพื่อการปรับปรุงและพัฒนา

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของผู้ที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ประกอบด้วย เพศ หลักสูตร ที่สังกัด ประสบการณ์การสอนในหลักสูตร คุณวุฒิการศึกษา และตำแหน่งทางวิชาการ โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และคำนวณร้อยละ (Percentage) โดยมีผลการวิเคราะห์ข้อมูลในแต่ละด้านสามารถจำแนกได้ดังนี้

4.1.1 เพศ ในจำนวนกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วยจำนวนทั้งหมด 67 คน จำแนกเป็น เพศหญิง จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 64.18 และเพศชาย จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 35.82 ตามลำดับ

4.1.2 จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามแยกตามหลักสูตรที่สังกัด จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนทั้งหมด 68 คน จำแนกบุคคลที่ตอบแบบสอบถามเป็น 14 หลักสูตร คือ 1) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี จำนวน 5 คน 2) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับชาวต่างประเทศ จำนวน 5 คน 3) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน จำนวน 5 คน 4) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาชุมชน จำนวน 5 คน 5) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 5 คน 6) หลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาศิลปะและการออกแบบ จำนวน 5 คน 7) หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา จำนวน 5 คน 8) หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาจีน จำนวน 5 คน 9) หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ จำนวน 5 คน 10) หลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต จำนวน 5 คน 11) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย จำนวน 5 คน 12) หลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง 13) หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย จำนวน 3 คน จำนวน 5 คน และ 14) หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย จำนวน 4 คน ดังรายละเอียดตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามแยกตามหลักสูตรที่สังกัด

n=67

หลักสูตร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี	5	7.46
2. หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับชาวต่างประเทศ	5	7.46
3. หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน	5	7.46
4. หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาชุมชน	5	7.46
5. หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ	5	7.46
6. หลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาศิลปะและการออกแบบ	5	7.46
7. หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา	5	7.46
8. หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาจีน	5	7.46
9. หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์	5	7.46
10. หลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต	5	7.46
11. หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย	5	7.46
12. หลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง	5	7.46
13. หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย	3	4.48
14. หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย	4	5.97
รวม	67	100

4.1.3 จำนวนประสบการณ์การสอนในหลักสูตร แยกตามหลักสูตร

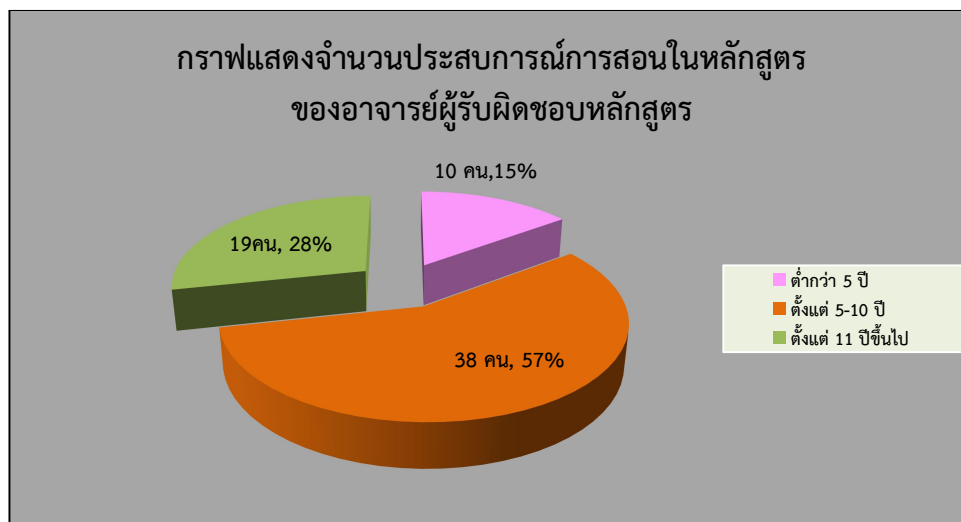
ผู้ตอบแบบสอบถามครั้งนี้ ประกอบด้วย อาจารย์ จำนวน 67 คน แยกตามประสบการณ์การสอนในหลักสูตร ได้แก่ ตั้งแต่ 5-10 ปี จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 56.72 รองลงมาคือ ตั้งแต่ 11 ปีขึ้นไป จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 28.36 และต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 14.92 โดยสามารถแยกตามหลักสูตร ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.2 ดังนี้

ตารางที่ 4.2 จำนวนประสบการณ์การสอนในหลักสูตร แยกตามหลักสูตร

n=67

หลักสูตร/สาขา	ประสบการณ์การสอนในหลักสูตร						รวม	
	ต่ำกว่า 5 ปี		ตั้งแต่ 5 - 10 ปี		ตั้งแต่ 11 ปีขึ้นไป		จำนวน (คน)	ร้อยละ
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ		
1) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี	0	0	3	60	2	40	5	100
2) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับชาวต่างประเทศ	0	0	2	40	3	60	5	100

หลักสูตร/สาขา	ประสบการณ์การสอนในหลักสูตร						รวม	
	ต่ำกว่า 5 ปี		ตั้งแต่ 5 – 10 ปี		ตั้งแต่ 11 ปีขึ้นไป			
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
3) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน	3	60	1	20	1	20	5	100
4) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาชุมชน	0	0	2	40	3	60	5	100
5) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ	0	0	3	60	2	40	5	100
6) หลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาศิลปะและการออกแบบ	0	0	3	60	2	40	5	100
7) หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา	1	20	1	20	3	60	5	100
8) หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาจีน	2	40	3	60	0	0	5	100
9) หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์	0	0	5	100	0	0	5	100
10) หลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต	0	0	4	80	1	20	5	100
11) หลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง	1	20	4	80	0	0	5	100
12) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย	0	0	3	60	2	40	5	100
13) หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย	3	100	0	0	0	0	3	100
14) หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย	0	0	4	100	0	0	4	100
รวม	10	14.92	38	56.72	19	28.36	67	100

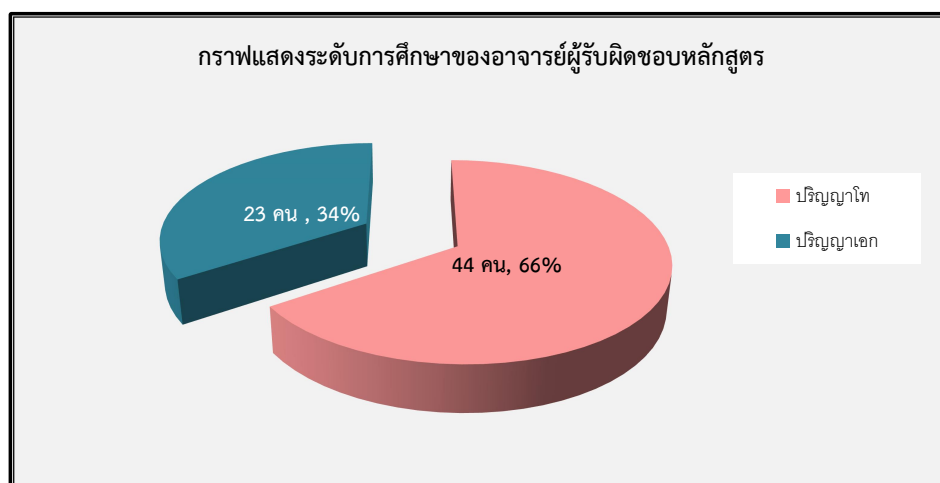
1.4 ระดับการศึกษาแยกตามหลักสูตร ผู้ตอบแบบสอบถามครั้งนี้ ได้แก่ ระดับปริญญาโท จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 65.67 รองลงมา คือ ระดับปริญญาเอก จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 34.33 โดยสามารถแยกตามหลักสูตร ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ระดับการศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามแยกตามหลักสูตรดังนี้

n=67

หลักสูตร/สาขา	ระดับการศึกษา						รวม	
	ปริญญาตรี		ปริญญาโท		ปริญญาเอก		จำนวน (คน)	ร้อยละ
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ		
1) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี	0	0	4	80	1	20	5	100
2) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับชาวต่างประเทศ	0	0	4	80	1	20	5	100
3) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน	0	0	4	80	1	20	5	100
4) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาชุมชน	0	0	5	100	0	0	5	100
5) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ	0	0	3	60	2	40	5	100
6) หลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาศิลปะและการออกแบบ	0	0	4	80	1	20	5	100

หลักสูตร/สาขา	ระดับการศึกษา						รวม	
	ปริญญาตรี		ปริญญาโท		ปริญญาเอก			
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
7) หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา	0	0	3	60	2	40	5	100
8) หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาจีน	0	0	3	60	2	40	5	100
9) หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์	0	0	2	60	3	60	5	100
10) หลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต	0	0	5	100	0	0	5	100
11) หลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง	0	0	4	60	1	20	5	100
12) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย	0	0	3	60	2	40	5	100
13) หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย	0	0	0	0	3	100	3	100
14) หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย	0	0	0	0	4	100	4	100
รวม	0	0	44	65.67	23	34.33	67	100

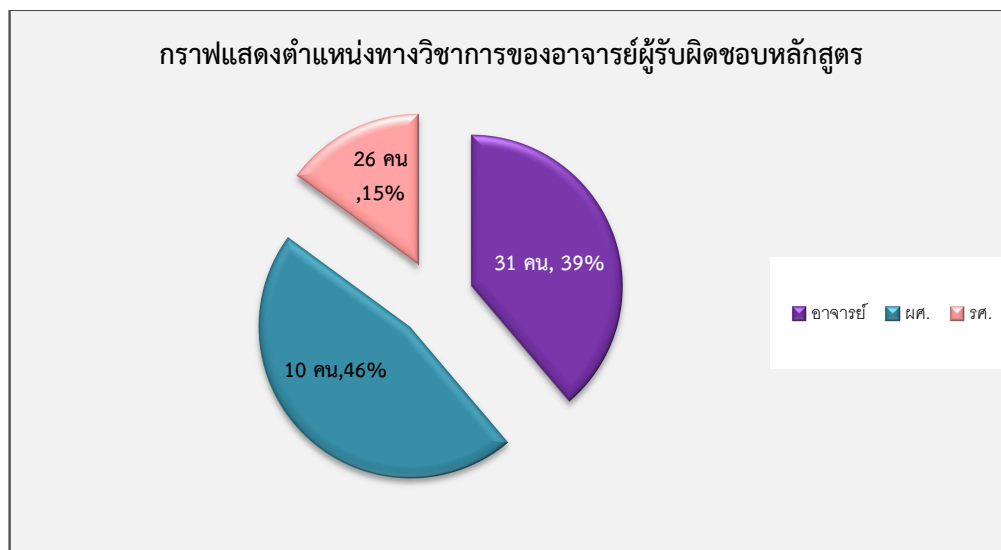
4.1.5 ตำแหน่งทางวิชาการ ผู้ตอบแบบสอบถามครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 41.27 รองลงมา คือ ตำแหน่งอาจารย์ จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 38.80 และ รองศาสตราจารย์ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 14.93 ตามลำดับ โดยสามารถแยกตามหลักสูตร ดัง รายละเอียดในตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ตำแหน่งทางวิชาการของผู้ตอบแบบสอบถาม แยกตามหลักสูตรดังนี้

n=67

หลักสูตร/สาขา	ตำแหน่งทางวิชาการ						รวม	
	อาจารย์		ผู้ช่วยศาสตราจารย์		รองศาสตราจารย์		จำนวน (คน)	ร้อยละ
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ		
1) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานตรี	1	20	4	80	0	0	5	100
2) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับชาวต่างประเทศ	2	40	3	60	0	0	5	100
3) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน	5	100	0	0	0	0	5	100
4) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาชุมชน	0	0	4	80	1	20	5	100
5) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ	3	60	1	20	1	20	5	100
6) หลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาศิลปะและการออกแบบ	0	0	4	80	1	20	5	100
7) หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา	1	20	3	60	1	20	5	100
8) หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาจีน	4	80	1	20	0	0	5	100
9) หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์	2	40	2	40	1	20	5	100
10) หลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต	3	60	1	20	1	20	5	100

หลักสูตร/สาขา	ตำแหน่งทางวิชาการ						รวม	
	อาจารย์		ผู้ช่วยศาสตราจารย์		รองศาสตราจารย์			
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
11) หลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง	2	20	3	60	0	0	5	100
12) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย	3	60	2	40	0	0	5	100
13) หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย	0	0	1	33.33	2	66.67	3	100
14) หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย	0	0	2	50	2	50	4	100
รวม	26	38.80	31	46.27	10	14.93	67	100

4.2 การวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการหลักสูตร

การวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการหลักสูตร ของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวน 14 หลักสูตร โดยได้กำหนดปัจจัยที่เป็นตัวแปรอิสระที่คาดว่าจะส่งผลต่อการบริหารจัดการของหลักสูตรที่สังกัด ประกอบด้วย ด้านการบริหารและพัฒนาอาจารย์ ด้านกระบวนการบริหารหลักสูตร และด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน โดยการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ซึ่งมีผลการวิเคราะห์แยกตามหลักสูตร ดังตาราง 4.5-4.18 ดังนี้

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความพึงพอใจของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี

n=5

ลำดับ	ประเด็นคำถาม	ระดับความพึงพอใจ		
		\bar{X}	S.D.	ผลลัพธ์
1) ด้านการบริหารและพัฒนาอาจารย์				
1	การวางแผนด้านอัตรากำลังอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรให้ เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร	5.00	.000	มากที่สุด
2	มีการกำหนดบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของอาจารย์ ผู้รับผิดชอบหลักสูตรไว้อย่างชัดเจน	5.00	.000	มากที่สุด
3	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อ วางแผน ติดตาม และทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร	5.00	.000	มากที่สุด
4	การจัดรายวิชามีความเหมาะสมตรงกับความรู้ความสามารถ ของอาจารย์ผู้สอน	4.80	.447	มากที่สุด
5	จำนวนภาระงานสอนของอาจารย์ที่เป็นจริงในหลักสูตรมี ความเหมาะสม	4.60	.894	มากที่สุด
6	การประเมินการสอนของอาจารย์ และนำผลมาใช้ในการ ส่งเสริมพัฒนาความสามารถด้านการสอนของอาจารย์	4.20	.836	มาก
7	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรใหม่ ได้รับการปฐมนิเทศหรือ คำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน	4.60	.894	มากที่สุด
8	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรทุกคนได้รับการพัฒนาทาง วิชาการ และ/หรือวิชาชีพ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง	5.00	.000	มากที่สุด
9	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้รับการส่งเสริมให้เข้าสู่ ตำแหน่งทางวิชาการและศึกษาต่อ	5.00	.000	มากที่สุด
10	การเสริมสร้างบรรยากาศทางวิชาการระหว่างอาจารย์ทั้งใน และระหว่างหลักสูตร	5.00	.000	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย		4.82	.307	มากที่สุด
2) ด้านกระบวนการบริหารหลักสูตร				
1	มีการกำกับและติดตามการจัดทำรายละเอียดของรายวิชา และประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.3 และ มคอ.4 อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ ครบทุกรายวิชา	5.00	.000	มากที่สุด
2	การกำกับและติดตามการจัดทำรายงานผลการดำเนินงาน ของรายวิชา และประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.5 และ มคอ.6 ภายใน 30 วัน หลังสิ้นสุดภาคการศึกษา ที่เปิดสอนครบทุกรายวิชา	5.00	.000	มากที่สุด

ลำดับ	ประเด็นคำถาม	ระดับความพึงพอใจ		
		\bar{X}	S.D.	ผลลัพธ์
3	การทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ ที่กำหนด ใน มคอ.3 และ มคอ.4 (ถ้ามี) อย่างน้อย ร้อยละ 25 ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา	5.00	.000	มากที่สุด
4	การพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือ การประเมินผลการเรียนรู้จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ. 7 ปีที่แล้ว	5.00	.000	มากที่สุด
5	การบริหารหลักสูตร ได้รับความร่วมมือและความช่วยเหลือจากหน่วยงานอื่นที่มีความเกี่ยวข้องกันอย่างเหมาะสม	4.80	.000	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย		4.96	.089	มากที่สุด
3) ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน				
1	มีการควบคุมการจัดการเรียนการสอนในวิชาที่มีหลายกลุ่มเรียนให้ได้มาตรฐานเดียวกัน	4.60	.547	มากที่สุด
2	มีการส่งเสริมให้อาจารย์ใช้วิธีการสอนใหม่ๆ ที่พัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักศึกษา	5.00	.000	มากที่สุด
3	มีการส่งเสริมการทำวิจัยของอาจารย์เพื่อพัฒนานักศึกษา	4.80	.447	มากที่สุด
4	มีการควบคุมกำกับกระบวนการจัดการเรียนการสอนและการประเมินนักศึกษา	4.80	.447	มากที่สุด
5	มีการนำกระบวนการบริการทางวิชาการเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน	5.00	.000	มากที่สุด
6	มีการนำกระบวนการวิจัยมาใช้ในการเรียนการสอน	4.80	.447	มากที่สุด
7	มีการสอดแทรกศิลปะและวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ในกระบวนการเรียนการสอนและส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา	5.00	.000	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย		4.86	.269	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม		4.88	.222	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.5 พบว่า อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี มีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.88, S.D.=.222) หากพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีความพึงพอใจ ด้านกระบวนการบริหารหลักสูตร โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.96, S.D.=.089) รองลงมาคือ ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.86, S.D.=.307) และน้อยที่สุด คือ ด้านการบริหารและพัฒนาอาจารย์ โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.82, S.D.=.307) ตามลำดับ

สรุปได้ว่า อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร มีความพึงพอใจมากที่สุดเกี่ยวกับ (1) ด้านกระบวนการบริหารหลักสูตร

ในส่วนที่อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรพึงพอใจน้อยที่สุด คือ ด้านการบริหารและพัฒนาอาจารย์ โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.82$, S.D.=.307) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรควรร่วมกันวางแผนด้านการบริหารและพัฒนาอาจารย์ เพื่อร่วมกันในการปรับปรุงและพัฒนาการบริหารและพัฒนาอาจารย์ให้เป็นไปตามความต้องการของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรให้มากที่สุด

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความพึงพอใจของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับชาวต่างประเทศ

n=5

ลำดับ	ประเด็นคำถาม	ระดับความพึงพอใจ		
		\bar{X}	S.D.	ผลลัพธ์
1) ด้านการบริหารและพัฒนาอาจารย์				
1	การวางแผนด้านอัตรากำลังอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร	4.60	.547	มากที่สุด
2	มีการกำหนดบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรไว้อย่างชัดเจน	5.00	.000	มากที่สุด
3	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผน ติดตาม และทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร	5.00	.000	มากที่สุด
4	การจัดรายวิชามีความเหมาะสมตรงกับความรู้ความสามารถของอาจารย์ผู้สอน	5.00	.000	มากที่สุด
5	จำนวนภาระงานสอนของอาจารย์ที่เป็นจริงในหลักสูตรมีความเหมาะสม	5.00	.000	มากที่สุด
6	การประเมินการสอนของอาจารย์ และนำผลมาใช้ในการส่งเสริมพัฒนาความสามารถด้านการสอนของอาจารย์	5.00	.000	มากที่สุด
7	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรใหม่ ได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน	5.00	.000	มากที่สุด
8	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง	5.00	.000	มากที่สุด
9	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้รับการส่งเสริมให้เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการและศึกษาต่อ	5.00	.000	มากที่สุด
10	การเสริมสร้างบรรยากาศทางวิชาการระหว่างอาจารย์ทั้งในและระหว่างหลักสูตร	5.00	.000	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย		4.96	.054	มากที่สุด
2) ด้านกระบวนการบริหารหลักสูตร				
1	มีการกำกับและติดตามการจัดทำรายละเอียดของรายวิชาและประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.3 และ มคอ.4	5.00	.000	มากที่สุด

ลำดับ	ประเด็นคำถาม	ระดับความพึงพอใจ		
		\bar{x}	S.D.	ผลลัพธ์
	อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา			
2	การกำกับและติดตามการจัดทำรายงานผลการดำเนินงานของรายวิชา และประสพการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.5 และ มคอ.6 ภายใน 30 วัน หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอนครบทุกรายวิชา	5.00	.000	มากที่สุด
3	การทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนด ใน มคอ.3 และ มคอ.4 (ถ้ามี) อย่างน้อยร้อยละ 25 ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา	5.00	.000	มากที่สุด
4	การพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือ การประเมินผลการเรียนรู้จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ. 7 ปีที่แล้ว	5.00	.000	มากที่สุด
5	การบริหารหลักสูตร ได้รับความร่วมมือและความช่วยเหลือจากหน่วยงานอื่นที่มีความเกี่ยวข้องกันอย่างเหมาะสม	5.00	.000	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย		5.00	.000	มากที่สุด
3) ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน				
1	มีการควบคุมการจัดการเรียนการสอนในวิชาที่มีหลายกลุ่มเรียนให้ได้มาตรฐานเดียวกัน	4.80	.447	มากที่สุด
2	มีการส่งเสริมให้อาจารย์ใช้วิธีการสอนใหม่ๆ ที่พัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักศึกษา	5.00	.000	มากที่สุด
3	มีการส่งเสริมการทำวิจัยของอาจารย์เพื่อพัฒนานักศึกษา	4.60	.547	มากที่สุด
4	มีการควบคุมกำกับกระบวนการจัดการเรียนการสอนและการประเมินนักศึกษา	5.00	.000	มากที่สุด
5	มีการนำกระบวนการบริการทางวิชาการเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน	5.00	.000	มากที่สุด
6	มีการนำกระบวนการวิจัยมาใช้ในการเรียนการสอน	5.00	.000	มากที่สุด
7	มีการสอดแทรกศิลปะและวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ในกระบวนการเรียนการสอนและส่งต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา	5.00	.000	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย		4.91	.142	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม		4.96	.065	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.6 พบว่า อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับชาวต่างประเทศ มีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.96, S.D.=.222) หากพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความพึงพอใจ ด้านกระบวนการบริหารหลักสูตร โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =5.00, S.D.=.000) รองลงมาคือ ด้านการบริหารและพัฒนาอาจารย์ โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.96, S.D.=.054) และน้อยที่สุด คือ ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.91, S.D.=.142) ตามลำดับ

สรุปได้ว่า อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร มีความพึงพอใจในมากที่สุดเกี่ยวกับด้านกระบวนการบริหารหลักสูตร

ในส่วนของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรพึงพอใจน้อยที่สุด คือ ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.91, S.D.=.142) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรควรร่วมกันวางแผนกระบวนการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดกระบวนการแลกเปลี่ยนเปลี่ยนระหว่างอาจารย์ผู้สอนที่จะสามารถนำไปข้อมูลไปปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความพึงพอใจของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน

n=5

ลำดับ	ประเด็นคำถาม	ระดับความพึงพอใจ		
		\bar{X}	S.D.	ผลลัพธ์
1) ด้านการบริหารและพัฒนาอาจารย์				
1	การวางแผนด้านอัตรากำลังอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร	5.00	.000	มากที่สุด
2	มีการกำหนดบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรไว้อย่างชัดเจน	5.00	.000	มากที่สุด
3	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผน ติดตาม และทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร	4.80	.447	มากที่สุด
4	การจัดรายวิชามีความเหมาะสมตรงกับความรู้ความสามารถของอาจารย์ผู้สอน	4.80	.447	มากที่สุด
5	จำนวนภาระงานสอนของอาจารย์ที่เป็นจริงในหลักสูตรมีความเหมาะสม	4.80	.447	มากที่สุด
6	การประเมินการสอนของอาจารย์ และนำผลมาใช้ในการส่งเสริมพัฒนาความสามารถด้านการสอนของอาจารย์	5.00	.000	มากที่สุด
7	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรใหม่ ได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน	5.00	.000	มากที่สุด
8	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง	5.00	.000	มากที่สุด
9	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้รับการส่งเสริมให้เข้าสู่ตำแหน่ง	4.80	.447	มากที่สุด

ลำดับ	ประเด็นคำถาม	ระดับความพึงพอใจ		
		\bar{X}	S.D.	ผลลัพธ์
	ทางวิชาการและศึกษาต่อ			
10	การเสริมสร้างบรรยากาศทางวิชาการระหว่างอาจารย์ทั้งในและระหว่างหลักสูตร	4.60	.547	มากที่สุด
	ค่าเฉลี่ย	4.88	.234	มากที่สุด
2) ด้านกระบวนการบริหารหลักสูตร				
1	มีการกำกับและติดตามการจัดทำรายละเอียดของรายวิชาและประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.3 และ มคอ.4 อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา	4.80	.447	มากที่สุด
2	การกำกับและติดตามการจัดทำรายงานผลการดำเนินงานของรายวิชา และประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.5 และ มคอ.6 ภายใน 30 วัน หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอนครบทุกรายวิชา	4.80	.447	มากที่สุด
3	การทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนด ใน มคอ.3 และ มคอ.4 (ถ้ามี) อย่างน้อยร้อยละ 25 ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา	4.60	.547	มากที่สุด
4	การพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือ การประเมินผลการเรียนรู้จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ. 7 ปีที่แล้ว	4.60	.547	มากที่สุด
5	การบริหารหลักสูตร ได้รับความร่วมมือและความช่วยเหลือจากหน่วยงานอื่นที่มีความเกี่ยวข้องกันอย่างเหมาะสม	4.60	.547	มากที่สุด
	ค่าเฉลี่ย	4.68	.507	มากที่สุด
3) ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน				
1	มีการควบคุมการจัดการเรียนการสอนในวิชาที่มีหลายกลุ่มเรียนให้ได้มาตรฐานเดียวกัน	4.60	.547	มากที่สุด
2	มีการส่งเสริมให้อาจารย์ใช้วิธีการสอนใหม่ๆ ที่พัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักศึกษา	4.80	.447	มากที่สุด
3	มีการส่งเสริมการทำวิจัยของอาจารย์เพื่อพัฒนานักศึกษา	4.60	.547	มากที่สุด
4	มีการควบคุมกำกับกระบวนการจัดการเรียนการสอนและการประเมินนักศึกษา	4.80	.447	มากที่สุด
5	มีการนำกระบวนการบริการทางวิชาการเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน	4.80	.447	มากที่สุด
6	มีการนำกระบวนการวิจัยมาใช้ในการเรียนการสอน	4.60	.547	มากที่สุด
7	มีการสอดแทรกศิลปะและวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ใน	4.60	.547	มากที่สุด

ลำดับ	ประเด็นคำถาม	ระดับความพึงพอใจ		
		\bar{X}	S.D.	ผลลัพธ์
	กระบวนการเรียนการสอนและส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา			
	ค่าเฉลี่ย	4.69	.504	มากที่สุด
	ค่าเฉลี่ยรวม	4.75	.415	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.7 พบว่า อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน มีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.75, S.D.=.415) หากพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีความพึงพอใจด้านการบริหารและพัฒนาอาจารย์ โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.88, S.D.=.234) รองลงมาคือ ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.69, S.D.=.504) และน้อยที่สุด คือ ด้านกระบวนการบริหารหลักสูตร โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.68, S.D.=.507) ตามลำดับ

สรุปได้ว่า อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร มีความพึงพอใจในมากที่สุดเกี่ยวกับด้านการบริหารและพัฒนาอาจารย์

ในส่วนที่อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรพึงพอใจน้อยที่สุด คือ ด้านกระบวนการบริหารหลักสูตร โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.68, S.D.=.507) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรควรมีการจัดประชุมร่วมกับอาจารย์ผู้สอน เพื่อแลกเปลี่ยนและร่วมกันพิจารณาหาแนวทางในการดำเนินการบริหารหลักสูตรเกี่ยวกับ การทวนสอบผลสัมฤทธิ์ การพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน เพื่อให้เกิดการดำเนินงานที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความพึงพอใจของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาชุมชน

n=5

ลำดับ	ประเด็นคำถาม	ระดับความพึงพอใจ		
		\bar{X}	S.D.	ระดับ
1) ด้านการบริหารและพัฒนาอาจารย์				
1	การวางแผนด้านอัตรากำลังอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร	5.00	.000	มากที่สุด
2	มีการกำหนดบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรไว้อย่างชัดเจน	5.00	.000	มากที่สุด
3	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผน ติดตาม และทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร	5.00	.000	มากที่สุด
4	การจัดรายวิชามีความเหมาะสมตรงกับความรู้ความสามารถของอาจารย์ผู้สอน	4.60	.547	มากที่สุด

ลำดับ	ประเด็นคำถาม	ระดับความพึงพอใจ		
		\bar{X}	S.D.	ระดับ
5	จำนวนภาระงานสอนของอาจารย์ที่เป็นจริงในหลักสูตรมีความเหมาะสม	4.60	.894	มากที่สุด
6	การประเมินการสอนของอาจารย์ และนำผลมาใช้ในการส่งเสริมพัฒนาความสามารถด้านการสอนของอาจารย์	4.20	.836	มาก
7	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรใหม่ ได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน	4.60	.894	มากที่สุด
8	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง	5.00	.000	มากที่สุด
9	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้รับการส่งเสริมให้เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการและศึกษาต่อ	5.00	.000	มากที่สุด
10	การเสริมสร้างบรรยากาศทางวิชาการระหว่างอาจารย์ทั้งในและระหว่างหลักสูตร	5.00	.000	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย		4.80	.317	มากที่สุด
2) ด้านกระบวนการบริหารหลักสูตร				
1	มีการกำกับและติดตามการจัดทำรายละเอียดของรายวิชาและประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.3 และ มคอ.4 อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา	5.00	.000	มากที่สุด
2	การกำกับและติดตามการจัดทำรายงานผลการดำเนินงานของรายวิชา และประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.5 และ มคอ.6 ภายใน 30 วัน หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอนครบทุกรายวิชา	5.00	.000	มากที่สุด
3	การทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ ที่กำหนด ใน มคอ.3 และ มคอ.4 (ถ้ามี) อย่างน้อยร้อยละ 25 ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา	5.00	.000	มากที่สุด
4	การพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือ การประเมินผลการเรียนรู้จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ. 7 ปีที่แล้ว	5.00	.000	มากที่สุด
5	การบริหารหลักสูตรได้รับความร่วมมือและความช่วยเหลือจากหน่วยงานอื่นที่มีความเกี่ยวข้องกันอย่างเหมาะสม	4.60	.547	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย		4.92	.109	มากที่สุด
3) ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน				
1	มีการควบคุมการจัดการเรียนการสอนในวิชาที่มีหลายกลุ่มเรียนให้ได้มาตรฐานเดียวกัน	4.60	.547	มากที่สุด

ลำดับ	ประเด็นคำถาม	ระดับความพึงพอใจ		
		\bar{X}	S.D.	ระดับ
2	มีการส่งเสริมให้อาจารย์ใช้วิธีการสอนใหม่ๆ ที่พัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักศึกษา	4.80	.447	มากที่สุด
3	มีการส่งเสริมการทำวิจัยของอาจารย์เพื่อพัฒนานักศึกษา	4.60	.547	มากที่สุด
4	มีการควบคุมกำกับกระบวนการจัดการเรียนการสอนและการประเมินนักศึกษา	4.80	.447	มากที่สุด
5	มีการนำกระบวนการบริการทางวิชาการเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน	5.00	.000	มากที่สุด
6	มีการนำกระบวนการวิจัยมาใช้ในการเรียนการสอน	4.40	.894	มาก
7	มีการสอดแทรกศิลปะและวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ในกระบวนการเรียนการสอนและส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา	4.80	.447	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย		4.71	.476	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม		4.81	.301	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.8 พบว่า อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาชุมชน มีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.81, S.D.=.301) หากพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความพึงพอใจด้านกระบวนการบริหารหลักสูตร โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.92, S.D.=.109) รองลงมาคือ ด้านการบริหารและพัฒนาอาจารย์ โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.80, S.D.=.317) และน้อยที่สุด คือ ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.71, S.D.=.476) ตามลำดับ

สรุปได้ว่า อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร มีความพึงพอใจในมากที่สุดเกี่ยวกับด้านกระบวนการบริหารหลักสูตร

ในส่วนที่อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรพึงพอใจน้อยที่สุด คือ ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.71, S.D.=.476) ดังนั้น อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรควรวางแผนร่วมกันเกี่ยวกับกระบวนการจัดการเรียนการสอน โดยการนำกระบวนการวิจัยมาใช้ในการเรียนการสอน เป็นต้น

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความพึงพอใจของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ

n=5

ลำดับ	ประเด็นคำถาม	ระดับความพึงพอใจ		
		\bar{x}	S.D.	ผลลัพธ์
1) ด้านการบริหารและพัฒนาอาจารย์				
1	การวางแผนด้านอัตรากำลังอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร	4.00	.000	มาก
2	มีการกำหนดบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรไว้อย่างชัดเจน	5.00	.000	มากที่สุด
3	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผน ติดตาม และทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร	4.80	.447	มากที่สุด
4	การจัดรายวิชามีความเหมาะสมตรงกับความรู้ความสามารถของอาจารย์ผู้สอน	3.80	.447	มาก
5	จำนวนภาระงานสอนของอาจารย์ที่เป็นจริงในหลักสูตรมีความเหมาะสม	4.20	.836	มาก
6	การประเมินการสอนของอาจารย์ และนำผลมาใช้ในการส่งเสริมพัฒนาความสามารถด้านการสอนของอาจารย์	4.40	.547	มาก
7	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรใหม่ ได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน	4.80	.447	มากที่สุด
8	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง	4.60	.547	มากที่สุด
9	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้รับการส่งเสริมให้เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการและศึกษาต่อ	4.80	.447	มากที่สุด
10	การเสริมสร้างบรรยากาศทางวิชาการระหว่างอาจารย์ทั้งในและระหว่างหลักสูตร	4.20	.836	มาก
ค่าเฉลี่ย		4.46	.455	มาก
2) ด้านกระบวนการบริหารหลักสูตร				
1	มีการกำกับและติดตามการจัดทำรายละเอียดของรายวิชาและประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.3 และ มคอ.4 อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา	4.20	.447	มาก
2	การกำกับและติดตามการจัดทำรายงานผลการดำเนินงานของรายวิชา และประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.5 และ มคอ.6 ภายใน 30 วัน หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอนครบทุกรายวิชา	4.20	.447	มาก

ลำดับ	ประเด็นคำถาม	ระดับความพึงพอใจ		
		\bar{X}	S.D.	ผลลัพธ์
3	การทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ ที่กำหนด ใน มคอ.3 และ มคอ.4 (ถ้ามี) อย่างน้อยร้อยละ 25 ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา	4.20	.447	มาก
4	การพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือ การประเมินผลการเรียนรู้จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ. 7 ปีที่แล้ว	4.80	.447	มากที่สุด
5	การบริหารหลักสูตร ได้รับความร่วมมือและความช่วยเหลือจากหน่วยงานอื่นที่มีความเกี่ยวข้องกันอย่างเหมาะสม	4.80	.447	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย		4.44	.447	มาก
3) ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน				
1	มีการควบคุมการจัดการเรียนการสอนในวิชาที่มีหลายกลุ่มเรียนให้ได้มาตรฐานเดียวกัน	4.00	.000	มาก
2	มีการส่งเสริมให้อาจารย์ใช้วิธีการสอนใหม่ๆ ที่พัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักศึกษา	4.40	.547	มาก
3	มีการส่งเสริมการทำวิจัยของอาจารย์เพื่อพัฒนานักศึกษา	4.60	.547	มากที่สุด
4	มีการควบคุมกำกับกระบวนการจัดการเรียนการสอนและการประเมินนักศึกษา	4.80	.447	มากที่สุด
5	มีการนำกระบวนการบริการทางวิชาการเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน	4.80	.447	มากที่สุด
6	มีการนำกระบวนการวิจัยมาใช้ในการเรียนการสอน	3.80	.447	มาก
7	มีการสอดแทรกศิลปะและวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ในกระบวนการเรียนการสอนและส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา	4.60	.894	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย		4.43	.475	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม		4.44	.459	มาก

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ความพึงพอใจของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.44, S.D.=.459) หากพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความพึงพอใจ ด้านการบริหารและพัฒนาอาจารย์ โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.46, S.D.=.109) รองลงมาคือ ด้านกระบวนการบริหารหลักสูตร โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.44, S.D.=.447) และน้อยที่สุด คือ ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก (\bar{X} =4.43, S.D.=.476) ตามลำดับ

สรุปได้ว่า อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร มีความพึงพอใจในมากที่สุดเกี่ยวกับด้านการบริหารและพัฒนาอาจารย์

ในส่วนที่อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรพึงพอใจน้อยที่สุด คือ ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.43$, S.D.=.476) ดังนั้น อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรควรวางแผนร่วมกันเกี่ยวกับกระบวนการจัดการเรียนการสอน โดยการนำกระบวนการวิจัยมาใช้ในการเรียนการสอน หรือ มีการควบคุมการจัดการเรียนการสอนในวิชาที่มีหลายกลุ่มเรียนให้ได้มาตรฐานเดียวกัน เป็นต้น

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความพึงพอใจของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาศิลปะและการออกแบบ

n=5

ลำดับ	ประเด็นคำถาม	ระดับความพึงพอใจ		
		\bar{X}	S.D.	ระดับ
1) ด้านการบริหารและพัฒนาอาจารย์				
1	การวางแผนด้านอัตรากำลังอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร	4.60	.547	มากที่สุด
2	มีการกำหนดบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรไว้อย่างชัดเจน	4.40	.547	มาก
3	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผน ติดตาม และทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร	4.40	.547	มาก
4	การจัดรายวิชามีความเหมาะสมตรงกับความรู้ความสามารถของอาจารย์ผู้สอน	4.80	.447	มากที่สุด
5	จำนวนภาระงานสอนของอาจารย์ที่เป็นจริงในหลักสูตรมีความเหมาะสม	4.40	.547	มาก
6	การประเมินการสอนของอาจารย์ และนำผลมาใช้ในการส่งเสริมพัฒนาความสามารถด้านการสอนของอาจารย์	4.40	.894	มาก
7	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรใหม่ ได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน	4.80	.447	มากที่สุด
8	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง	4.40	.547	มาก
9	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้รับการส่งเสริมให้เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการและศึกษาต่อ	4.40	.547	มาก
10	การเสริมสร้างบรรยากาศทางวิชาการระหว่างอาจารย์ทั้งในและระหว่างหลักสูตร	4.20	.447	มาก
ค่าเฉลี่ย		4.48	.551	มากที่สุด
2) ด้านกระบวนการบริหารหลักสูตร				
1	มีการกำกับและติดตามการจัดทำรายละเอียดของรายวิชาและ	4.40	.547	มาก

ลำดับ	ประเด็นคำถาม	ระดับความพึงพอใจ		
		\bar{X}	S.D.	ระดับ
	ประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.3 และ มคอ.4 อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา			
2	การกำกับและติดตามการจัดทำรายงานผลการดำเนินงานของรายวิชา และประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.5 และ มคอ.6 ภายใน 30 วัน หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอนครบทุกรายวิชา	4.60	.547	มากที่สุด
3	การทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนด ใน มคอ.3 และ มคอ.4 (ถ้ามี) อย่างน้อยร้อยละ 25 ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา	4.40	.547	มาก
4	การพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือ การประเมินผลการเรียนรู้จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ. 7 ปีที่แล้ว	4.60	.547	มากที่สุด
5	การบริหารหลักสูตร ได้รับความร่วมมือและความช่วยเหลือจากหน่วยงานอื่นที่มีความเกี่ยวข้องกันอย่างเหมาะสม	4.40	.547	มาก
	ค่าเฉลี่ย	4.47	.547	มาก
3) ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน				
1	มีการควบคุมการจัดการเรียนการสอนในวิชาที่มีหลายกลุ่มเรียนให้ได้มาตรฐานเดียวกัน	4.80	.447	มากที่สุด
2	มีการส่งเสริมให้อาจารย์ใช้วิธีการสอนใหม่ๆ ที่พัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักศึกษา	4.80	.447	มากที่สุด
3	มีการส่งเสริมการทำวิจัยของอาจารย์เพื่อพัฒนานักศึกษา	4.60	.547	มากที่สุด
4	มีการควบคุมกำกับกระบวนการจัดการเรียนการสอนและการประเมินนักศึกษา	4.60	.547	มากที่สุด
5	มีการนำกระบวนการบริการทางวิชาการเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน	4.60	.547	มากที่สุด
6	มีการนำกระบวนการวิจัยมาใช้ในการเรียนการสอน	4.60	.547	มากที่สุด
7	มีการสอดแทรกศิลปะและวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ในกระบวนการเรียนการสอนและส่งต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา	4.40	.894	มาก
	ค่าเฉลี่ย	4.63	.563	มากที่สุด
	ค่าเฉลี่ยรวม	4.53	.555	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ความพึงพอใจของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาศิลปะ และการออกแบบ มีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.53, S.D.=.555) หากพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความพึงพอใจ คือ ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.63, S.D.=.568) รองลงมาคือ ด้านการบริหารและพัฒนา อาจารย์ ด้านกระบวนการบริหารหลักสูตร โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.48, S.D.=.551) และน้อยที่สุด คือ ด้านกระบวนการบริหารหลักสูตร โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก (\bar{X} =4.47, S.D.=.547) ตามลำดับ

สรุปได้ว่า อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร มีความพึงพอใจในมากที่สุดเกี่ยวกับด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน

ในส่วนที่อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรพึงพอใจน้อยที่สุด คือ ด้านกระบวนการบริหารหลักสูตร โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก (\bar{X} =4.47, S.D.=.547)) ดังนั้น อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรควรวางแผนร่วมกันเกี่ยวกับกระบวนการจัดการเรียนการสอน เช่น การกำกับและติดตามการจัดทำรายละเอียดของรายวิชาและประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.3 และ มคอ.4 อย่างน้อย ก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา หรือ การทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษา ตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ ที่กำหนดใน มคอ.3 และ มคอ.4 (ถ้ามี) อย่างน้อยร้อยละ 25 ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา เป็นต้น

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความพึงพอใจของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา

n=5

ลำดับ	ประเด็นคำถาม	ระดับความพึงพอใจ		
		\bar{X}	S.D.	ผลลัพธ์
1) ด้านการบริหารและพัฒนาอาจารย์				
1	การวางแผนด้านอัตรากำลังอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรให้ เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร	4.40	.547	มาก
2	มีการกำหนดบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของอาจารย์ ผู้รับผิดชอบหลักสูตรไว้อย่างชัดเจน	5.00	.000	มากที่สุด
3	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อ วางแผน ติดตาม และทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร	5.00	.000	มากที่สุด
4	การจัดรายวิชามีความเหมาะสมตรงกับความรู้ความสามารถ ของอาจารย์ผู้สอน	4.80	.447	มากที่สุด
5	จำนวนภาระงานสอนของอาจารย์ที่เป็นจริงในหลักสูตรมีความ เหมาะสม	4.60	.547	มากที่สุด
6	การประเมินการสอนของอาจารย์ และนำผลมาใช้ในการ ส่งเสริมพัฒนาความสามารถด้านการสอนของอาจารย์	4.60	.547	มากที่สุด
7	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรใหม่ ได้รับการปฐมนิเทศหรือ คำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน	4.80	.447	มากที่สุด

ลำดับ	ประเด็นคำถาม	ระดับความพึงพอใจ		
		\bar{X}	S.D.	ผลลัพธ์
8	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง	4.80	.447	มากที่สุด
9	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้รับการส่งเสริมให้เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการและศึกษาต่อ	5.00	.000	มากที่สุด
10	การเสริมสร้างบรรยากาศทางวิชาการระหว่างอาจารย์ทั้งในและระหว่างหลักสูตร	4.80	.447	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย		4.78	.343	มากที่สุด
2) ด้านกระบวนการบริหารหลักสูตร				
1	มีการกำกับและติดตามการจัดทำรายละเอียดของรายวิชาและประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.3 และ มคอ.4 อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา	4.80	.447	มากที่สุด
2	การกำกับและติดตามการจัดทำรายงานผลการดำเนินงานของรายวิชา และประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.5 และ มคอ.6 ภายใน 30 วัน หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอนครบทุกรายวิชา	4.80	.447	มากที่สุด
3	การทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนด ใน มคอ.3 และ มคอ.4 (ถ้ามี) อย่างน้อยร้อยละ 25 ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา	4.80	.447	มากที่สุด
4	การพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือ การประเมินผลการเรียนรู้จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ. 7 ปีที่แล้ว	4.80	.447	มากที่สุด
5	การบริหารหลักสูตร ได้รับความร่วมมือและความช่วยเหลือจากหน่วยงานอื่นที่มีความเกี่ยวข้องกันอย่างเหมาะสม	5.00	.000	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย		4.84	.358	มากที่สุด
3) ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน				
1	มีการควบคุมการจัดการเรียนการสอนในวิชาที่มีหลายกลุ่มเรียนให้ได้มาตรฐานเดียวกัน	4.80	.447	มากที่สุด
2	มีการส่งเสริมให้อาจารย์ใช้วิธีการสอนใหม่ๆ ที่พัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักศึกษา	4.80	.447	มากที่สุด
3	มีการส่งเสริมการทำวิจัยของอาจารย์เพื่อพัฒนานักศึกษา	4.80	.447	มากที่สุด
4	มีการควบคุมกำกับกระบวนการจัดการเรียนการสอนและการประเมินนักศึกษา	4.80	.447	มากที่สุด

ลำดับ	ประเด็นคำถาม	ระดับความพึงพอใจ		
		\bar{X}	S.D.	ผลลัพธ์
5	มีการนำกระบวนการบริการทางวิชาการเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน	4.80	.447	มากที่สุด
6	มีการนำกระบวนการวิจัยมาใช้ในการเรียนการสอน	4.80	.447	มากที่สุด
7	มีการสอดแทรกศิลปะและวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ในกระบวนการเรียนการสอนและส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา	4.80	.447	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย		4.80	.447	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม		4.81	.383	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ความพึงพอใจของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา สังคมศึกษา มีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.81, S.D.=.383) หากพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความพึงพอใจด้านกระบวนการบริหารหลักสูตร โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.84, S.D.=.358) รองลงมาคือ ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.80, S.D.=.447) และน้อยที่สุด คือ ด้านการบริหารและพัฒนาอาจารย์ โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.78, S.D.=.343) ตามลำดับสรุปได้ว่า อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร มีความพึงพอใจในมากที่สุดเกี่ยวกับด้านกระบวนการบริหารหลักสูตร

ในส่วนของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรพึงพอใจน้อยที่สุด คือ ด้านการบริหารและพัฒนาอาจารย์ โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.78, S.D.=.343)

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความพึงพอใจของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาจีน

n=5

ลำดับ	ประเด็นคำถาม	ระดับความพึงพอใจ		
		\bar{X}	S.D.	ผลลัพธ์
1) ด้านการบริหารและพัฒนาอาจารย์				
1	การวางแผนด้านอัตรากำลังอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร	5.00	.000	มากที่สุด
2	มีการกำหนดบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรไว้อย่างชัดเจน	5.00	.000	มากที่สุด
3	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผน ติดตาม และทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร	5.00	.000	มากที่สุด
4	การจัดรายวิชามีความเหมาะสมตรงกับความรู้ความสามารถของอาจารย์ผู้สอน	4.80	.447	มากที่สุด

ลำดับ	ประเด็นคำถาม	ระดับความพึงพอใจ		
		\bar{X}	S.D.	ผลลัพธ์
5	จำนวนภาระงานสอนของอาจารย์ที่เป็นจริงในหลักสูตรมีความเหมาะสม	4.80	.447	มากที่สุด
6	การประเมินการสอนของอาจารย์ และนำผลมาใช้ในการส่งเสริมพัฒนาความสามารถด้านการสอนของอาจารย์	4.40	.547	มาก
7	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรใหม่ ได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน	4.60	.547	มากที่สุด
8	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง	4.60	.547	มากที่สุด
9	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้รับการส่งเสริมให้เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการและศึกษาต่อ	4.00	.000	มาก
10	การเสริมสร้างบรรยากาศทางวิชาการระหว่างอาจารย์ทั้งในและระหว่างหลักสูตร	4.60	.547	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย		4.68	.308	มากที่สุด
2) ด้านกระบวนการบริหารหลักสูตร				
1	มีการกำกับและติดตามการจัดทำรายละเอียดของรายวิชาและประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.3 และ มคอ.4 อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา	5.00	.000	มากที่สุด
2	การกำกับและติดตามการจัดทำรายงานผลการดำเนินงานของรายวิชา และประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.5 และ มคอ.6 ภายใน 30 วัน หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอนครบทุกรายวิชา	4.80	.447	มากที่สุด
3	การทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ ที่กำหนด ใน มคอ.3 และ มคอ.4 (ถ้ามี) อย่างน้อยร้อยละ 25 ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา	4.60	.547	มากที่สุด
4	การพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือ การประเมินผลการเรียนรู้จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ. 7 ปีที่แล้ว	4.60	.547	มากที่สุด
5	การบริหารหลักสูตรได้รับความร่วมมือและความช่วยเหลือจากหน่วยงานอื่นที่มีความเกี่ยวข้องกันอย่างเหมาะสม	4.40	.547	มาก
ค่าเฉลี่ย		4.68	.418	มากที่สุด
3) ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน				
1	มีการควบคุมการจัดการเรียนการสอนในวิชาที่มีหลายกลุ่มเรียนให้ได้มาตรฐานเดียวกัน	4.80	.447	มากที่สุด

ลำดับ	ประเด็นคำถาม	ระดับความพึงพอใจ		
		\bar{X}	S.D.	ผลลัพธ์
2	มีการส่งเสริมให้อาจารย์ใช้วิธีการสอนใหม่ๆ ที่พัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักศึกษา	4.60	.547	มากที่สุด
3	มีการส่งเสริมการทำวิจัยของอาจารย์เพื่อพัฒนานักศึกษา	4.00	.000	มาก
4	มีการควบคุมกำกับกระบวนการจัดการเรียนการสอนและการประเมินนักศึกษา	4.80	.447	มากที่สุด
5	มีการนำกระบวนการบริการทางวิชาการเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน	4.60	.547	มากที่สุด
6	มีการนำกระบวนการวิจัยมาใช้ในการเรียนการสอน	4.60	.547	มากที่สุด
7	มีการสอดแทรกศิลปะและวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ในกระบวนการเรียนการสอนและส่งต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา	5.00	.000	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย		4.63	.362	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม		4.66	.363	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ความพึงพอใจของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาจีน มีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.66, S.D.=.459) หากพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความพึงพอใจ ด้านการบริหารและพัฒนาอาจารย์ โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.68, S.D.=.308) รองลงมาคือ ด้านกระบวนการบริหารหลักสูตร โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.68, S.D.=.418) และน้อยที่สุด คือ ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.63, S.D.=.362) ตามลำดับ

สรุปได้ว่า อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร มีความพึงพอใจในมากที่สุดเกี่ยวกับด้านการบริหารและพัฒนาอาจารย์

ในส่วนที่อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรพึงพอใจน้อยที่สุด คือ ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.63, S.D.=.362) ดังนั้น อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรควรวางแผนร่วมกันเกี่ยวกับกระบวนการจัดการเรียนการสอน เช่น การส่งเสริมการทำวิจัยของอาจารย์เพื่อพัฒนานักศึกษา เป็นต้น

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความพึงพอใจของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

n=5

ลำดับ	ประเด็นคำถาม	ระดับความพึงพอใจ		
		\bar{x}	S.D.	ระดับ
1) ด้านการบริหารและพัฒนาอาจารย์				
1	การวางแผนด้านอัตรากำลังอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร	4.60	.547	มากที่สุด
2	มีการกำหนดบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรไว้อย่างชัดเจน	4.40	.547	มาก
3	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผน ติดตาม และทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร	4.40	.547	มาก
4	การจัดรายวิชามีความเหมาะสมตรงกับความรู้ความสามารถของอาจารย์ผู้สอน	4.80	.447	มากที่สุด
5	จำนวนภาระงานสอนของอาจารย์ที่เป็นจริงในหลักสูตรมีความเหมาะสม	4.40	.547	มาก
6	การประเมินการสอนของอาจารย์ และนำผลมาใช้ในการส่งเสริมพัฒนาความสามารถด้านการสอนของอาจารย์	4.40	.894	มาก
7	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรใหม่ ได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน	4.80	.447	มากที่สุด
8	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง	4.40	.547	มาก
9	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้รับการส่งเสริมให้เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการและศึกษาต่อ	4.40	.547	มาก
10	การเสริมสร้างบรรยากาศทางวิชาการระหว่างอาจารย์ทั้งในและระหว่างหลักสูตร	4.20	.447	มาก
ค่าเฉลี่ย		4.48	.551	มากที่สุด
2) ด้านกระบวนการบริหารหลักสูตร				
1	มีการกำกับและติดตามการจัดทำรายละเอียดของรายวิชาและประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.3 และ มคอ.4 อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา	4.40	.547	มาก
2	การกำกับและติดตามการจัดทำรายงานผลการดำเนินงานของรายวิชา และประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.5 และ มคอ.6 ภายใน 30 วัน หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอนครบทุกรายวิชา	4.60	.547	มากที่สุด

ลำดับ	ประเด็นคำถาม	ระดับความพึงพอใจ		
		\bar{X}	S.D.	ระดับ
3	การทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนด ใน มคอ.3 และ มคอ.4 (ถ้ามี) อย่างน้อยร้อยละ 25 ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา	4.40	.547	มาก
4	การพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือ การประเมินผลการเรียนรู้จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ. 7 ปีที่แล้ว	4.60	.547	มากที่สุด
5	จำนวนบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอนได้รับการพัฒนาวิชาการ และหรือวิชาชีพ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ต่อปี	4.40	.547	มาก
6	การบริหารหลักสูตร ได้รับความร่วมมือและความช่วยเหลือจากหน่วยงานอื่นที่มีความเกี่ยวข้องกันอย่างเหมาะสม	4.40	.547	มาก
ค่าเฉลี่ย		4.47	.547	มาก
3) ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน				
1	มีการควบคุมการจัดการเรียนการสอนในวิชาที่มีหลายกลุ่มเรียนให้ได้มาตรฐานเดียวกัน	4.80	.447	มากที่สุด
2	มีการส่งเสริมให้อาจารย์ใช้วิธีการสอนใหม่ๆ ที่พัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักศึกษา	4.80	.447	มากที่สุด
3	มีการส่งเสริมการทำวิจัยของอาจารย์เพื่อพัฒนานักศึกษา	4.60	.547	มากที่สุด
4	มีการควบคุมกำกับกระบวนการจัดการเรียนการสอนและการประเมินนักศึกษา	4.60	.547	มากที่สุด
5	มีการนำกระบวนการบริการทางวิชาการเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน	4.60	.547	มากที่สุด
6	มีการนำกระบวนการวิจัยมาใช้ในการเรียนการสอน	4.60	.547	มากที่สุด
7	มีการสอดแทรกศิลปะและวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ในกระบวนการเรียนการสอนและส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา	4.40	.894	มาก
ค่าเฉลี่ย		4.63	.563	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม		4.53	.555	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ความพึงพอใจของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.53, S.D.=.555) หากพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความพึงพอใจ คือ ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.63, S.D.=.568) รองลงมาคือ ด้านการบริหาร

และพัฒนาอาจารย์ ด้านกระบวนการบริหารหลักสูตร โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.48, S.D.=.551) และน้อยที่สุด คือ ด้านกระบวนการบริหารหลักสูตร โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก (\bar{X} =4.47, S.D.=.547) ตามลำดับ

สรุปได้ว่า อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร มีความพึงพอใจในมากที่สุดเกี่ยวกับด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน

ในส่วนของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรพึงพอใจน้อยที่สุด คือ ด้านกระบวนการบริหารหลักสูตร โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก (\bar{X} =4.47, S.D.=.547)) ดังนั้น อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรควรวางแผนร่วมกันเกี่ยวกับกระบวนการจัดการเรียนการสอน เช่น การกำกับและติดตามการจัดทำรายละเอียดของรายวิชาและประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.3 และ มคอ.4 อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา หรือ การทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ ที่กำหนดใน มคอ.3 และ มคอ.4 (ถ้ามี) อย่างน้อยร้อยละ 25 ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา เป็นต้น

ตารางที่ 4.14 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความพึงพอใจของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรนิติศาสตร์บัณฑิต

n=5

ลำดับ	ประเด็นคำถาม	ระดับความพึงพอใจ		
		\bar{X}	S.D.	ผลลัพธ์
1) ด้านการบริหารและพัฒนาอาจารย์				
1	การวางแผนด้านอัตรากำลังอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร	4.80	.447	มากที่สุด
2	มีการกำหนดบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรไว้อย่างชัดเจน	5.00	.000	มากที่สุด
3	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผน ติดตาม และทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร	5.00	.000	มากที่สุด
4	การจัดรายวิชามีความเหมาะสมตรงกับความรู้ความสามารถของอาจารย์ผู้สอน	4.00	1.000	มาก
5	จำนวนภาระงานสอนของอาจารย์ที่เป็นจริงในหลักสูตรมีความเหมาะสม	4.60	.547	มากที่สุด
6	การประเมินการสอนของอาจารย์ และนำผลมาใช้ในการส่งเสริมพัฒนาความสามารถด้านการสอนของอาจารย์	4.00	1.224	มาก
7	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรใหม่ ได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน	5.00	.000	มากที่สุด
8	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง	5.00	.000	มากที่สุด
9	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้รับการส่งเสริมให้เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการและศึกษาต่อ	4.80	.447	มากที่สุด

ลำดับ	ประเด็นคำถาม	ระดับความพึงพอใจ		
		\bar{X}	S.D.	ผลลัพธ์
10	การเสริมสร้างบรรยากาศทางวิชาการระหว่างอาจารย์ทั้งในและระหว่างหลักสูตร	4.40	.547	มาก
ค่าเฉลี่ย		4.66	.421	มากที่สุด
2) ด้านกระบวนการบริหารหลักสูตร				
1	มีการกำกับและติดตามการจัดทำรายละเอียดของรายวิชาและประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.3 และ มคอ.4 อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา	4.80	.447	มากที่สุด
2	การกำกับและติดตามการจัดทำรายงานผลการดำเนินงานของรายวิชา และประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.5 และ มคอ.6 ภายใน 30 วัน หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอนครบทุกรายวิชา	4.80	.447	มากที่สุด
3	การทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ ที่กำหนด ใน มคอ.3 และ มคอ.4 (ถ้ามี) อย่างน้อยร้อยละ 25 ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา	4.40	.547	มาก
4	การพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือ การประเมินผลการเรียนรู้จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ. 7 ปีที่แล้ว	4.40	.547	มาก
5	จำนวนบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน ได้รับการพัฒนาวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ต่อปี	4.60	.547	มากที่สุด
6	การบริหารหลักสูตร ได้รับความร่วมมือและความช่วยเหลือจากหน่วยงานอื่นที่มีความเกี่ยวข้องกันอย่างเหมาะสม	4.60	.547	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย		4.60	.513	มากที่สุด
3) ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน				
1	มีการควบคุมการจัดการเรียนการสอนในวิชาที่มีหลายกลุ่มเรียนให้ได้มาตรฐานเดียวกัน	4.20	.447	มาก
2	มีการส่งเสริมให้อาจารย์ใช้วิธีการสอนใหม่ๆ ที่พัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักศึกษา	4.40	.547	มาก
3	มีการส่งเสริมการทำวิจัยของอาจารย์เพื่อพัฒนานักศึกษา	4.60	.547	มากที่สุด
4	มีการควบคุมกำกับกระบวนการจัดการเรียนการสอนและการประเมินนักศึกษา	4.60	.547	มากที่สุด
5	มีการนำกระบวนการบริการทางวิชาการเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน	4.60	.547	มากที่สุด
6	มีการนำกระบวนการวิจัยมาใช้ในการเรียนการสอน	4.60	.547	มากที่สุด

ลำดับ	ประเด็นคำถาม	ระดับความพึงพอใจ		
		\bar{X}	S.D.	ผลลัพธ์
7	มีการสอดแทรกศิลปะและวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ในกระบวนการเรียนการสอนและส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา	4.60	.547	มากที่สุด
	ค่าเฉลี่ย	4.51	.533	มากที่สุด
	ค่าเฉลี่ยรวม	4.59	.489	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ความพึงพอใจของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต มีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.59, S.D.=.489) หากพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีความพึงพอใจ ด้านการบริหารและพัฒนาอาจารย์ โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.66, S.D.=.421) รองลงมาคือ ด้านกระบวนการบริหารหลักสูตร โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.60, S.D.=.513) และน้อยที่สุด คือ ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.51, S.D.=.533) ตามลำดับ

สรุปได้ว่า อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร มีความพึงพอใจในมากที่สุดเกี่ยวกับด้านการบริหารและพัฒนาอาจารย์

ในส่วนของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรพึงพอใจน้อยที่สุด คือ ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.51, S.D.=.533) ดังนั้น อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรควรวางแผนร่วมกันเกี่ยวกับกระบวนการจัดการเรียนการสอน เช่น การควบคุมการจัดการเรียนการสอนในวิชาที่มีหลายกลุ่มเรียนให้ได้มาตรฐานเดียวกัน เป็นต้น

ตารางที่ 4.15 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความพึงพอใจของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง

n=5

ลำดับ	ประเด็นคำถาม	ระดับความพึงพอใจ		
		\bar{X}	S.D.	ผลลัพธ์
1) ด้านการบริหารและพัฒนาอาจารย์				
1	การวางแผนด้านอัตรากำลังอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร	5.00	.000	มากที่สุด
2	มีการกำหนดบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรไว้อย่างชัดเจน	5.00	.000	มากที่สุด
3	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผนติดตาม และทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร	5.00	.000	มากที่สุด
4	การจัดรายวิชามีความเหมาะสมตรงกับความรู้ความสามารถของอาจารย์ผู้สอน	5.00	.000	มากที่สุด
5	จำนวนภาระงานสอนของอาจารย์ที่เป็นจริงในหลักสูตรมีความเหมาะสม	5.00	.000	มากที่สุด

ลำดับ	ประเด็นคำถาม	ระดับความพึงพอใจ		
		\bar{X}	S.D.	ผลลัพธ์
6	การประเมินการสอนของอาจารย์ และนำผลมาใช้ในการส่งเสริมพัฒนาความสามารถด้านการสอนของอาจารย์	5.00	.000	มากที่สุด
7	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรใหม่ ได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน	5.00	.000	มากที่สุด
8	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการและ/หรือวิชาชีพ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง	5.00	.000	มากที่สุด
9	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้รับการส่งเสริมให้เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการและศึกษาต่อ	5.00	.000	มากที่สุด
10	การเสริมสร้างบรรยากาศทางวิชาการระหว่างอาจารย์ทั้งในและระหว่างหลักสูตร	5.00	.000	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย		5.00	.000	มากที่สุด
2) ด้านกระบวนการบริหารหลักสูตร				
1	มีการกำกับและติดตามการจัดทำรายละเอียดของรายวิชาและประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.3 และ มคอ.4 อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา	5.00	.000	มากที่สุด
2	การกำกับและติดตามการจัดทำรายงานผลการดำเนินงานของรายวิชาและประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.5 และ มคอ.6 ภายใน 30 วัน หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอนครบทุกรายวิชา	5.00	.000	มากที่สุด
3	การทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนด ใน มคอ.3 และ มคอ.4 (ถ้ามี) อย่างน้อยร้อยละ 25 ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา	5.00	.000	มากที่สุด
4	การพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือ การประเมินผลการเรียนรู้จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ. 7 ปีที่แล้ว	5.00	.000	มากที่สุด
5	การบริหารหลักสูตร ได้รับความร่วมมือและความช่วยเหลือจากหน่วยงานอื่นที่มีความเกี่ยวข้องกันอย่างเหมาะสม	4.20	.447	มาก
ค่าเฉลี่ย		4.84	.089	มากที่สุด
3) ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน				
1	มีการควบคุมการจัดการเรียนการสอนในวิชาที่มีหลายกลุ่มเรียนให้ได้มาตรฐานเดียวกัน	5.00	.000	มากที่สุด
2	มีการส่งเสริมให้อาจารย์ใช้วิธีการสอนใหม่ๆ ที่พัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักศึกษา	5.00	.000	มากที่สุด
3	มีการส่งเสริมการทำวิจัยของอาจารย์เพื่อพัฒนานักศึกษา	5.00	.000	มากที่สุด

ลำดับ	ประเด็นคำถาม	ระดับความพึงพอใจ		
		\bar{X}	S.D.	ผลลัพธ์
4	มีการควบคุมกำกับกระบวนการจัดการเรียนการสอนและการประเมินนักศึกษา	5.00	.000	มากที่สุด
5	มีการนำกระบวนการบริการทางวิชาการเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน	5.00	.000	มากที่สุด
6	มีการนำกระบวนการวิจัยมาใช้ในการเรียนการสอน	5.00	.000	มากที่สุด
7	มีการสอดแทรกศิลปะและวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ในกระบวนการเรียนการสอนและส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา	4.20	.447	มาก
ค่าเฉลี่ย		4.89	.063	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม		4.91	.051	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ความพึงพอใจของผู้รับผิดชอบหลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง มีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.91, S.D.=.051) หากพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความพึงพอใจ ด้านการบริหารและพัฒนาอาจารย์ โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =5.00, S.D.=.000) รองลงมาคือ ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.89, S.D.=.063) และน้อยที่สุด คือ ด้านกระบวนการบริหารหลักสูตรโดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.84, S.D.=.089) ตามลำดับ

สรุปได้ว่า อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร มีความพึงพอใจในมากที่สุดเกี่ยวกับด้านการบริหารและพัฒนาอาจารย์

ในส่วนที่อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรพึงพอใจน้อยที่สุด คือ ด้านกระบวนการบริหารหลักสูตร โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.84, S.D.=.089)

ตารางที่ 4.16 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความพึงพอใจของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย

n=5

ลำดับ	ประเด็นคำถาม	ระดับความพึงพอใจ		
		\bar{X}	S.D.	ผลลัพธ์
1) ด้านการบริหารและพัฒนาอาจารย์				
1	การวางแผนด้านอัตรากำลังอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร	5.00	.000	มากที่สุด
2	มีการกำหนดบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรไว้อย่างชัดเจน	4.80	.447	มากที่สุด
3	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผนติดตาม และทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร	5.00	.000	มากที่สุด

ลำดับ	ประเด็นคำถาม	ระดับความพึงพอใจ		
		\bar{X}	S.D.	ผลลัพธ์
4	การจัดรายวิชามีความเหมาะสมตรงกับความรู้ความสามารถของอาจารย์ผู้สอน	5.00	.000	มากที่สุด
5	จำนวนภาระงานสอนของอาจารย์ที่เป็นจริงในหลักสูตรมีความเหมาะสม	5.00	.000	มากที่สุด
6	การประเมินการสอนของอาจารย์ และนำผลมาใช้ในการส่งเสริมพัฒนาความสามารถด้านการสอนของอาจารย์	4.80	.447	มากที่สุด
7	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรใหม่ ได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน	4.80	.447	มากที่สุด
8	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการและ/หรือวิชาชีพ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง	5.00	.000	มากที่สุด
9	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้รับการส่งเสริมให้เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการและศึกษาต่อ	4.80	.117	มากที่สุด
10	การเสริมสร้างบรรยากาศทางวิชาการระหว่างอาจารย์ทั้งในและระหว่างหลักสูตร	4.80	.447	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย		4.90	.223	มากที่สุด
2) ด้านกระบวนการบริหารหลักสูตร				
1	มีการกำกับและติดตามการจัดทำรายละเอียดของรายวิชาและประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.3 และ มคอ.4 อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา	5.00	.000	มากที่สุด
2	การกำกับและติดตามการจัดทำรายงานผลการดำเนินงานของรายวิชา และประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.5 และ มคอ.6 ภายใน 30 วัน หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอนครบทุกรายวิชา	5.00	.000	มากที่สุด
3	การทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ ที่กำหนด ใน มคอ.3 และ มคอ.4 (ถ้ามี) อย่างน้อยร้อยละ 25 ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา	5.00	.000	มากที่สุด
4	การพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือ การประเมินผลการเรียนรู้จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ. 7 ปีที่แล้ว	5.00	.000	มากที่สุด
5	การบริหารหลักสูตรได้รับความร่วมมือและความช่วยเหลือจากหน่วยงานอื่นที่มีความเกี่ยวข้องกันอย่างเหมาะสม	4.80	.447	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย		4.96	.089	มากที่สุด
3) ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน				
1	มีการควบคุมการจัดการเรียนการสอนในวิชาที่มีหลายกลุ่มเรียนให้ได้มาตรฐานเดียวกัน	5.00	.000	มากที่สุด

ลำดับ	ประเด็นคำถาม	ระดับความพึงพอใจ		
		\bar{X}	S.D.	ผลลัพธ์
2	มีการส่งเสริมให้อาจารย์ใช้วิธีการสอนใหม่ๆ ที่พัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักศึกษา	5.00	.000	มากที่สุด
3	มีการส่งเสริมการทำวิจัยของอาจารย์เพื่อพัฒนานักศึกษา	4.80	.447	มากที่สุด
4	มีการควบคุมกำกับกระบวนการจัดการเรียนการสอนและการประเมินนักศึกษา	5.00	.000	มากที่สุด
5	มีการนำกระบวนการบริการทางวิชาการเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน	5.00	.000	มากที่สุด
6	มีการนำกระบวนการวิจัยมาใช้ในการเรียนการสอน	4.60	.547	มากที่สุด
7	มีการสอดแทรกศิลปะและวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ในกระบวนการเรียนการสอนและส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา	5.00	.000	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย		4.91	.142	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม		4.92	.151	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ความพึงพอใจของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.92, S.D.=.151) หากพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความพึงพอใจด้านกระบวนการบริหารหลักสูตร โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.96, S.D.=.089) รองลงมา คือ ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.91, S.D.=.142) และน้อยที่สุด คือ ด้านการบริหารและพัฒนาอาจารย์ โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.90, S.D.=.223) ตามลำดับ

สรุปได้ว่า อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร มีความพึงพอใจในมากที่สุดเกี่ยวกับด้านกระบวนการบริหารหลักสูตร

ในส่วนของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรพึงพอใจน้อยที่สุด คือ ด้านการบริหารและพัฒนาอาจารย์ โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.90, S.D.=.223)

ตารางที่ 4.17 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความพึงพอใจของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย

n=3

ลำดับ	ประเด็นคำถาม	ระดับความพึงพอใจ		
		\bar{X}	S.D.	ผลลัพธ์
1) ด้านการบริหารและพัฒนาอาจารย์				
1	การวางแผนด้านอัตรากำลังอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร	4.67	.577	มากที่สุด

ลำดับ	ประเด็นคำถาม	ระดับความพึงพอใจ		
		\bar{X}	S.D.	ผลลัพธ์
2	มีการกำหนดบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของอาจารย์ประจำหลักสูตรไว้อย่างชัดเจน	4.33	.577	มากที่สุด
3	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผน ติดตาม และทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร	4.67	.577	มากที่สุด
4	การจัดรายวิชามีความเหมาะสมตรงกับความรู้ความสามารถของอาจารย์ผู้สอน	5.00	.000	มากที่สุด
5	จำนวนภาระงานสอนของอาจารย์ที่เป็นจริงในหลักสูตรมีความเหมาะสม	4.67	.577	มากที่สุด
6	การประเมินการสอนของอาจารย์ และนำผลมาใช้ในการส่งเสริมพัฒนาความสามารถด้านการสอนของอาจารย์	4.33	.577	มากที่สุด
7	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรใหม่ ได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน	4.33	.577	มากที่สุด
8	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการและ/หรือวิชาชีพ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง	5.00	.000	มากที่สุด
9	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้รับการส่งเสริมให้เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการและศึกษาต่อ	5.00	.000	มากที่สุด
10	การเสริมสร้างบรรยากาศทางวิชาการระหว่างอาจารย์ทั้งในและระหว่างหลักสูตร	4.67	.577	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย		4.67	.404	มากที่สุด
2) ด้านกระบวนการบริหารหลักสูตร				
1	มีการกำกับและติดตามการจัดทำรายละเอียดของรายวิชาและประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.3 และ มคอ.4 อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา	4.33	.557	มาก
2	การกำกับและติดตามการจัดทำรายงานผลการดำเนินงานของรายวิชา และประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.5 และ มคอ.6 ภายใน 30 วัน หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอนครบทุกรายวิชา	4.33	.557	มาก
3	การทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนด ใน มคอ.3 และ มคอ.4 (ถ้ามี) อย่างน้อยร้อยละ 25 ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา	4.33	.557	มาก
4	การพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือ การประเมินผลการเรียนรู้จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ. 7 ปีที่แล้ว	4.33	.557	มาก

ลำดับ	ประเด็นคำถาม	ระดับความพึงพอใจ		
		\bar{X}	S.D.	ผลลัพธ์
5	จำนวนบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน ได้รับการพัฒนาวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ต่อปี	4.33	.557	มาก
6	การบริหารหลักสูตร ได้รับความร่วมมือและความช่วยเหลือจากหน่วยงานอื่นที่มีความเกี่ยวข้องกันอย่างเหมาะสม	4.33	.557	มาก
ค่าเฉลี่ย		4.33	.577	มาก
3) ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน				
1	มีการควบคุมการจัดการเรียนการสอนในวิชาที่มีหลายกลุ่มเรียนให้ได้มาตรฐานเดียวกัน	4.00	.000	มาก
2	มีการส่งเสริมให้อาจารย์ใช้วิธีการสอนใหม่ๆ ที่พัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักศึกษา	4.67	.577	มากที่สุด
3	มีการส่งเสริมการทำวิจัยของอาจารย์เพื่อพัฒนานักศึกษา	5.00	.000	มากที่สุด
4	มีการควบคุมกำกับกระบวนการจัดการเรียนการสอนและการประเมินนักศึกษา	4.33	.577	มาก
5	มีการนำกระบวนการบริการทางวิชาการเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน	4.33	.577	มาก
6	มีการนำกระบวนการวิจัยมาใช้ในการเรียนการสอน	4.67	.577	มากที่สุด
7	มีการสอดแทรกศิลปะและวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ในกระบวนการเรียนการสอนและส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา	4.67	.577	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย		4.52	.398	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม		4.51	.460	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ความพึงพอใจของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.51, S.D.=.460) หากพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความพึงพอใจ ด้านการบริหารและพัฒนาอาจารย์ โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.67, S.D.=.404) รองลงมาคือ ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.52, S.D.=.398) และน้อยที่สุด คือ ด้านกระบวนการบริหารหลักสูตร โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก (\bar{X} =4.33, S.D.=.577) ตามลำดับ

สรุปได้ว่า อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร มีความพึงพอใจในมากที่สุดเกี่ยวกับด้านการบริหารและพัฒนาอาจารย์

ในส่วนของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรพึงพอใจน้อยที่สุด ด้านกระบวนการบริหารหลักสูตร โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.33, S.D.=.577) ดังนั้น อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรควร

วางแผนร่วมกันเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตร ได้แก่ 1) การกำกับติดตาม มคอ.3 4 5 6 2) การทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ และ 3) การพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือ การประเมินผลการเรียนรู้จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ. 7 ปีที่แล้ว เป็นต้น

ตารางที่ 4.18 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความพึงพอใจของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย

ลำดับ	ประเด็นคำถาม	ระดับความพึงพอใจ		
		\bar{x}	S.D.	ผลลัพธ์
1) ด้านการบริหารและพัฒนาอาจารย์				
1	การวางแผนด้านอัตรากำลังอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร	4.25	.500	มาก
2	มีการกำหนดบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของอาจารย์ประจำหลักสูตรไว้อย่างชัดเจน	4.50	.500	มาก
3	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผน ติดตาม และทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร	4.75	.577	มากที่สุด
4	การจัดรายวิชามีความเหมาะสมตรงกับความรู้ความสามารถของอาจารย์ผู้สอน	5.00	.000	มากที่สุด
5	จำนวนภาระงานสอนของอาจารย์ที่เป็นจริงในหลักสูตรมีความเหมาะสม	4.75	.500	มากที่สุด
6	การประเมินการสอนของอาจารย์ และนำผลมาใช้ในการส่งเสริมพัฒนาความสามารถด้านการสอนของอาจารย์	4.50	.577	มาก
7	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรใหม่ ได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน	4.50	.577	มาก
8	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการและ/หรือวิชาชีพ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง	5.00	.000	มากที่สุด
9	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้รับการส่งเสริมให้เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการและศึกษาต่อ	4.75	.500	มากที่สุด
10	การเสริมสร้างบรรยากาศทางวิชาการระหว่างอาจารย์ทั้งในและระหว่างหลักสูตร	5.00	.000	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย		4.70	.373	มากที่สุด
2) ด้านกระบวนการบริหารหลักสูตร				
1	มีการกำกับและติดตามการจัดทำรายละเอียดของรายวิชาและประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.3 และ มคอ.4 อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา	4.50	.577	มาก

ลำดับ	ประเด็นคำถาม	ระดับความพึงพอใจ		
		\bar{X}	S.D.	ผลลัพธ์
2	การกำกับและติดตามการจัดทำรายงานผลการดำเนินงานของรายวิชา และประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.5 และ มคอ.6 ภายใน 30 วัน หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอนครบทุกรายวิชา	4.50	.577	มาก
3	การทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนด ใน มคอ.3 และ มคอ.4 (ถ้ามี) อย่างน้อยร้อยละ 25 ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา	4.75	.500	มากที่สุด
4	การพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือ การประเมินผลการเรียนรู้จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ. 7 ปีที่แล้ว	4.75	.500	มากที่สุด
5	จำนวนบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน ได้รับการพัฒนาวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ต่อปี	4.25	.500	มาก
6	การบริหารหลักสูตร ได้รับความร่วมมือและความช่วยเหลือจากหน่วยงานอื่นที่มีความเกี่ยวข้องกันอย่างเหมาะสม	4.50	.577	มาก
ค่าเฉลี่ย		4.54	.539	มาก
3) ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน				
1	มีการควบคุมการจัดการเรียนการสอนในวิชาที่มีหลายกลุ่มเรียนให้ได้มาตรฐานเดียวกัน	4.25	.500	มาก
2	มีการส่งเสริมให้อาจารย์ใช้วิธีการสอนใหม่ๆ ที่พัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักศึกษา	4.75	.500	มากที่สุด
3	มีการส่งเสริมการทำวิจัยของอาจารย์เพื่อพัฒนานักศึกษา	4.75	.500	มากที่สุด
4	มีการควบคุมกำกับกระบวนการจัดการเรียนการสอนและการประเมินนักศึกษา	4.75	.500	มากที่สุด
5	มีการนำกระบวนการบริการทางวิชาการเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน	4.50	.577	มาก
6	มีการนำกระบวนการวิจัยมาใช้ในการเรียนการสอน	5.00	.000	มากที่สุด
7	มีการสอดแทรกศิลปะและวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ในกระบวนการเรียนการสอนและส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา	5.00	.000	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย		4.71	.368	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม		4.65	.427	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ความพึงพอใจของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย (ปร.ด.) มีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.65, S.D.=.427) หากพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความพึงพอใจ ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.71, S.D.=.368) รองลงมาคือ ด้านการบริหารและพัฒนาอาจารย์ โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.70, S.D.=.373) และน้อยที่สุด คือ ด้านกระบวนการบริหารหลักสูตร โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.54, S.D.=.539) ตามลำดับ

สรุปได้ว่า อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร มีความพึงพอใจในมากที่สุดเกี่ยวกับด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน

ในส่วนของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรพึงพอใจน้อยที่สุด คือ ด้านกระบวนการบริหารหลักสูตร โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.54, S.D.=.539)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาความพึงพอใจของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรต่อการบริหารจัดการหลักสูตรให้มีคุณภาพ มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อสำรวจความพึงพอใจของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรตามประกาศกระทรวง ศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ.2558 และประกาศกระทรวง ศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.2558 (2) เพื่อเปิดโอกาสให้อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ได้ร่วมแสดงความคิดเห็นและสะท้อนการดำเนินงานของหลักสูตรในรอบปีการศึกษา 2564 เกี่ยวกับการบริหารจัดการหลักสูตร ได้แก่ ด้านการบริหารและพัฒนาอาจารย์ ด้านกระบวนการบริหารหลักสูตร และกระบวนการจัดการเรียนการสอน เพื่อนำข้อมูลและข้อเสนอแนะจากการประเมินไปพัฒนาการจัดการจัดการของแต่ละหลักสูตร

เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Research) เครื่องมือที่ใช้ดำเนินการศึกษา คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็น โดยแบบสอบถามประกอบด้วยคำถามแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) แบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ตามแบบของ Likert Scale และแบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open ended Form) การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา โดยแจกแจงเป็นร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) พร้อมทั้งบรรยายได้ตาราง

5.1 สรุปและอภิปรายผล

สรุปผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1) เพื่อสำรวจความพึงพอใจของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่มีหน้าที่ตามประกาศกระทรวง ศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ.2558 และประกาศกระทรวง ศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.2558 ต่อการบริหารจัดการหลักสูตร สามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

จากการศึกษา เรื่อง ความพึงพอใจของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรต่อการจัดการคุณภาพของหลักสูตรที่สังกัด ในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จำนวน 14 หลักสูตร ระดับปริญญาตรี จำนวน 12 หลักสูตร ระดับปริญญาโท จำนวน 1 หลักสูตร และระดับปริญญาเอก จำนวน 1 หลักสูตร ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของผู้ที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ประกอบด้วย เพศ หลักสูตรที่สังกัด ประสบการณ์การสอนในหลักสูตร คุณวุฒิการศึกษา และตำแหน่งทางวิชาการ โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และคำนวณร้อยละ (Percentage) โดยมีผลการวิเคราะห์ข้อมูลในแต่ละด้านสามารถจำแนกได้ดังนี้

เพศ ในจำนวนกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วยจำนวน ทั้งหมด 67 คน จำแนกเป็น เพศหญิง จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 64.18 และเพศชาย จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 35.82 ตามลำดับ โดยมีประสบการณ์การสอนในหลักสูตรของที่รับผิดชอบ ตั้งแต่ 5-10 ปี จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 56.72 รองลงมาคือ ตั้งแต่ 11 ปีขึ้นไป จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 28.36 และ ต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 14.92 และสามารถแยกตามวุฒิการศึกษา ได้แก่ ระดับปริญญาโท

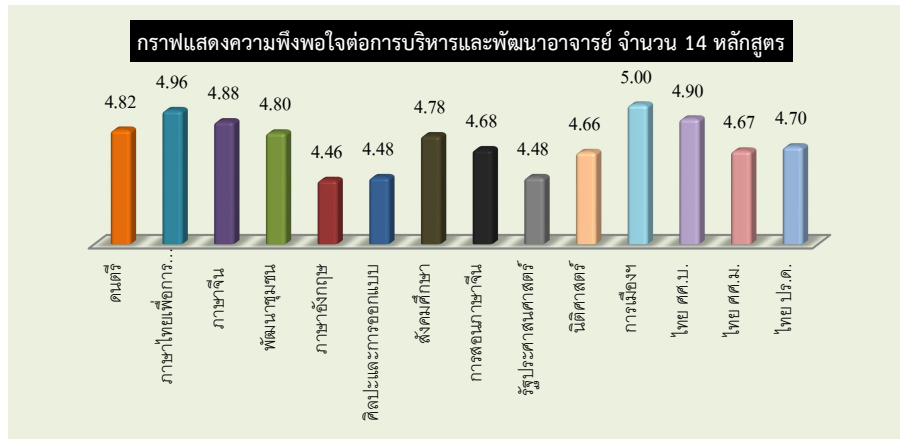
จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 65.67 และระดับปริญญาเอก จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 34.33 จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 46.27 รองลงมาคือ อาจารย์ จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 38.80 และรองศาสตราจารย์ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 14.93 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ผลการศึกษาอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวน 14 หลักสูตร คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง พบว่า ค่าเฉลี่ยด้านความน่าเชื่อถือ มีระดับความพึงพอใจสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 13 หลักสูตร ได้แก่ (1) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับชาวต่างประเทศ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.96) (2) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.92) (3) หลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.91) (4) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.88) (5) มีสองหลักสูตรที่เท่ากัน คือ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาชุมชน และหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.81) (6) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.75) (7) หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาจีน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.66) (8) หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.65) (9) หลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.59) (10) มีสองหลักสูตรที่เท่ากัน คือ หลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาศิลปะและการออกแบบ และหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.53) และ (11) หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.51)

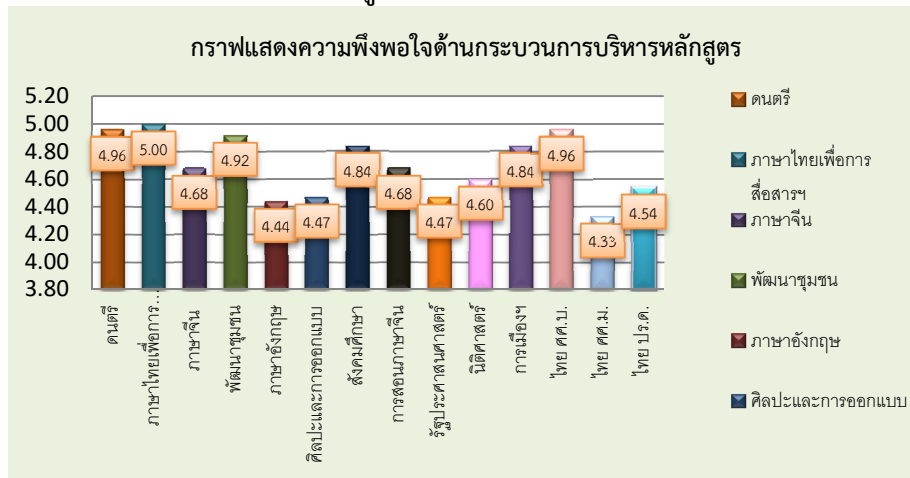
ค่าเฉลี่ยด้านความน่าเชื่อถือ มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก จำนวน 1 หลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.44)

และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ค่าเฉลี่ยด้านความน่าเชื่อถือ มีระดับความพึงพอใจสูงสุด ได้แก่ ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน จำนวน 13 หลักสูตร รองลงมาคือ ด้านการบริหารและพัฒนาอาจารย์ จำนวน 11 หลักสูตร และ ด้านกระบวนการบริหารจัดการหลักสูตร จำนวน 10 หลักสูตร แสดงให้เห็นว่าจากที่ให้อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีหน้าที่ในการบริหารและพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ตั้งแต่ วางแผน การควบคุมคุณภาพ การติดตามประเมินผล และการพัฒนาหลักสูตร ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558 ทำให้อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการหลักสูตรที่ตนเองมีหน้าที่รับผิดชอบ ดังกราฟแสดงความพึงพอใจแต่ละด้าน ดังนี้

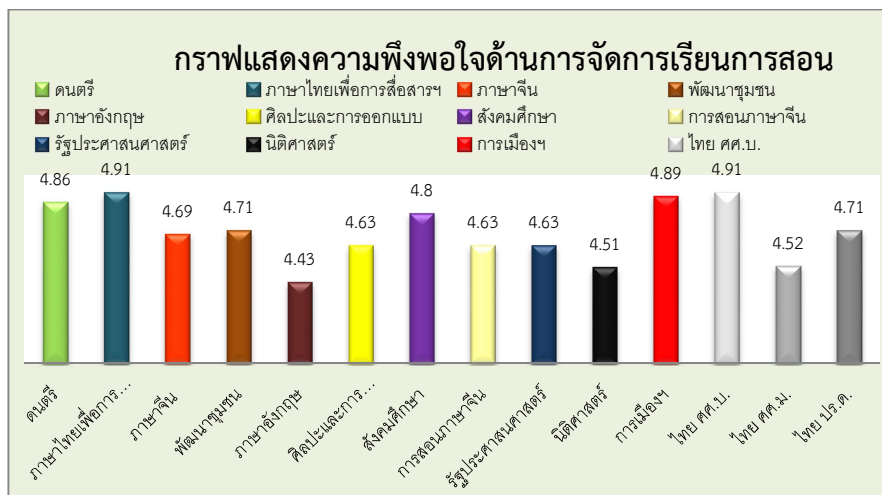
1) ด้านการบริหารและพัฒนาอาจารย์

2) ด้านกระบวนการบริหารหลักสูตร

3) ด้านการจัดการเรียนการสอน

ส่วนที่ 3 เป็นการวิเคราะห์แบบสอบถามแบบปลายเปิด โดยการวิเคราะห์เชิงพรรณนา โดยอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้เสนอแนะแนวทางการปรับปรุงและพัฒนา ดังนี้

ด้านการบริหารและพัฒนาอาจารย์ ได้เสนอแนะให้มหาวิทยาลัยหรือคณะ ได้วางแผนการบริหารและพัฒนาอาจารย์ เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้อาจารย์ประจำพัฒนาศักยภาพด้านด้านวิชาการและวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง โดยให้คำนึงถึงคุณสมบัติของการเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ.2558 ทั้งในระดับปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษา และรวมถึงการจัดทำกรอบอัตรากำลังทั้งระยะสั้น และระยะยาว ในกรณีที่มีอาจารย์ลาออก เกษียณอายุราชการ หรือเสียชีวิต เป็นต้น

ด้านการกระบวนกรบริหารหลักสูตร และด้านกระบวนกรจัดการเรียนการสอน ทั้งในระดับปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษา ควรมีการจัดประชุมร่วมกันอย่างสม่ำเสมออย่างน้อย 4-5 ครั้ง/ปี การศึกษา เพื่อร่วมกันวางแผนในการบริหารจัดการหลักสูตร เพื่อให้เกิดการพัฒนาและปรับปรุงให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

สรุปผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2) เพื่อเปิดโอกาสให้อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ได้ร่วมแสดงความคิดเห็นและสะท้อนการดำเนินงานของหลักสูตรในรอบปีการศึกษา 2564 เกี่ยวกับการบริหารจัดการหลักสูตร ได้แก่ ด้านการบริหารและพัฒนาอาจารย์ ด้านกระบวนกรบริหารหลักสูตร และกระบวนกรจัดการเรียนการสอน

จากการศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นดังนี้

1) การประชุมร่วมกันของหลักสูตรจะต้องมีการกำหนดให้มีความชัดเจน เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมในการประชุมครบทุกคน และควรหลีกเลี่ยงภารกิจอื่น เพื่อให้การจัดการประชุมเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด และเกิดบรรยากาศระหว่างกันเพื่อแลกเปลี่ยนการดำเนินงานประเด็นต่าง ๆ และร่วมกันพิจารณาหาแนวทางพัฒนา ปรับปรุง แก้ไข ให้การบริหารจัดการของหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และ

2) การบริหารและพัฒนาอาจารย์ เกี่ยวกับการส่งเสริมให้อาจารย์ผู้สอนมีการดำเนินงานวิจัย เพื่อพัฒนานักศึกษา ซึ่งในระดับสาขาวิชาไม่สามารถดำเนินการได้เนื่องจากอาจจะต้องมีการสร้างองค์ความรู้ทางด้านนี้โดยเฉพาะให้กับอาจารย์ ดังนั้นจึงเสนอให้คณะและมหาวิทยาลัย สร้างระบบและกลไกในการดำเนินงานวิจัยเพื่อพัฒนานักศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยอุทัยพรรณสุดใจ (2545) ได้กล่าวถึง ความพึงพอใจว่า เป็นความรู้สึกรักชอบยินดีเต็มใจ หรือมีเจตคติที่ดีของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความพอใจจะเกิดเมื่อได้รับตอบสนองความต้องการ ทั้ง ด้านวัตถุและด้านจิตใจ ความพึงพอใจเป็นเรื่องเกี่ยวกับอารมณ์ ความรู้สึก และทัศนคติของบุคคล อันเนื่องมาจากสิ่งเร้าและสิ่งจูงใจ โดยอาจเป็นไปได้ในเชิงประเมินค่า ว่าความรู้สึกหรือทัศนคติต่อ สิ่งเหล่านั้น เป็นไปในทางลบหรือบวก

ทั้งนี้จากประสบการณ์ของผู้ศึกษาจากประสบการณ์ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรเห็นว่า การบริหารจัดการเกี่ยวกับหลักสูตรบางประเด็นนั้น ในระดับหลักสูตรไม่สามารถดำเนินการได้ ดังนั้น ระดับคณะและระดับมหาวิทยาลัย จะต้องมีการสร้างระบบและกลไกการดำเนินงานต่าง ๆ ให้มีความชัดเจน เพื่อให้การบริหารหลักสูตรทุกหลักสูตรเป็นไปใน

ทิศทางเดียวกันและเกิดการแลกเปลี่ยนระหว่างหลักสูตร ที่จะนำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนาการบริหารจัดการของแต่ละหลักสูตรได้อย่างมีคุณภาพต่อไป

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาผู้ศึกษา พบว่า อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวน 14 หลักสูตร มีความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการคุณภาพของหลักสูตรที่ตนเองรับผิดชอบ โดยมีระดับความพึงพอใจ อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 13 หลักสูตร และอยู่ในระดับมากเพียงจำนวน 1 หลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กู๊ด (Good: 1973) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า หมายถึง คุณภาพหรือระดับความพึงพอใจซึ่งเป็นความสนใจต่าง ๆ และทัศนคติของบุคคลต่อกิจกรรม หรืออาจกล่าวได้ว่า ความพึงพอใจนั้นจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับอารมณ์ความรู้สึกและทัศนคติของบุคคลอันเนื่องมาจากสิ่งเร้าและแรงจูงใจ ซึ่งปรากฏออกมาทางพฤติกรรมและเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการทำกิจกรรมหรืองานต่าง ๆ ของบุคคล คือ ถ้าหากว่าบุคคลมีความพึงพอใจในกิจกรรมหรืองานใด การกระทำกิจกรรมหรืองานนั้นก็จะเป็นผลตามวัตถุประสงค์ของงานนั้นได้เป็นอย่างดี จึงถือได้ว่าความพึงพอใจเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการทำกิจกรรมต่าง ๆ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิติมา ปรีดีติลล (2532) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ชอบหรือพอใจที่มีองค์ประกอบและสิ่งจูงใจในด้านต่าง ๆ และเขาได้รับการตอบสนองต่อความต้องการของเขาได้ โดยสามารถสรุปเป็นรายด้านได้ดังนี้

1) ด้านกระบวนการบริหารและพัฒนาอาจารย์ พบว่า อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีความพึงพอใจต่อ ระดับความพึงอยู่ที่ระดับมากที่สุด จำนวน 11 หลักสูตร ได้แก่ (1) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี (2) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับชาวต่างประเทศ (3) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน (4) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาชุมชน (5) หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (6) หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาจีน (7) หลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต (8) หลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง (9) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย (10) หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย และ (11) หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย โดยอยู่ในระดับมาก จำนวน 3 หลักสูตร ได้แก่ (1) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ (2) หลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาศิลปะและการออกแบบ และ(3) หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

2) ด้านการกระบวนการบริหารหลักสูตร พบว่า อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีความพึงพอใจต่อ ระดับความพึงอยู่ที่ระดับมากที่สุด จำนวน 10 หลักสูตร ได้แก่ (1) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี (2) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับชาวต่างประเทศ (3) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน (4) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาชุมชน (5) หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (6) หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาจีน (7) หลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต (8) หลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง (9) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย (10) หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ และ (11) หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย โดยอยู่ในระดับมาก จำนวน 3 หลักสูตร ได้แก่ (1) หลักสูตรศิลปศาสตร

บัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ (2) หลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาศิลปะและการออกแบบ และ(3) หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย

3) ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน พบว่า อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีความพึงพอใจต่อ ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 13 หลักสูตร ได้แก่ (1) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี (2) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับชาวต่างประเทศ (3) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน (4) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาชุมชน (5) หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (6) หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาจีน (7) หลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต (8) หลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง (9) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย (10) หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ (11) หลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาศิลปะและการออกแบบ (12) หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย และ (13) หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย โดยมีเพียงจำนวน 1 หลักสูตร ที่ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ

แสดงให้เห็นว่าจากที่ให้อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีหน้าที่ในการบริหารและพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ตั้งแต่ วางแผน การควบคุมคุณภาพ การติดตามประเมินผล และการพัฒนาหลักสูตร ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558 ทำให้อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการหลักสูตรที่ตนเองมีหน้าที่รับผิดชอบ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ จันทรสุตา บุญตรี, รสมน พานดวงแก้ว, วริษฐา รัตนวโรภาส (2562) ความพึงพอใจต่อการจัดการหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ที่พบว่า ความพึงพอใจของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่มีต่อการบริหารจัดการหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ อยู่ในระดับมากที่สุด

5.2 ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษา

1. หลักสูตรระดับปริญญาตรี จะต้องบริหารจัดการหลักสูตรให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ.2558 ได้แก่ จำนวนอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวน คุณสมบัติอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร คุณสมบัติอาจารย์ประจำหลักสูตร คุณสมบัติอาจารย์ผู้สอน และการปรับปรุงหลักสูตรตามรอบระยะเวลาที่กำหนด โดยจะต้องวางแผน ควบคุมคุณภาพ ติดตาม ประเมินผล และการดำเนินงานของหลักสูตรด้านต่าง ๆ เพื่อให้หลักสูตรได้มาตรฐานตามเกณฑ์ที่กำหนด

2. หลักสูตรระดับปริญญาโทและปริญญาเอก จะต้องบริหารจัดการหลักสูตรให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.2558 ได้แก่ จำนวนอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร คุณสมบัติอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร คุณสมบัติอาจารย์ประจำหลักสูตร คุณสมบัติอาจารย์ผู้สอน คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักและอาจารย์ที่ปรึกษาค้นคว้าอิสระ คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษา ภาระงานอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้า

อิสระในระดับบัณฑิตศึกษา และการปรับปรุงหลักสูตรตามรอบระยะเวลาที่กำหนด เพื่อให้หลักสูตรได้มาตรฐานตามเกณฑ์ที่กำหนด

3. อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ควรมีจัดประชุมเพื่อร่วมกันทบทวนผลการดำเนินงานของหลักสูตรเป็นระยะเพื่อร่วมกันวางแผน ควบคุมคุณภาพ ติดตาม ประเมินผล และการดำเนินงานของหลักสูตรด้านต่าง ๆ เพื่อให้การบริหารจัดการหลักสูตรเกิดปรับปรุงและพัฒนาให้มีประสิทธิภาพ

5.3 ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาครั้งต่อไป

ควรมีการทำวิจัยสถาบันเกี่ยวกับการศึกษาสภาพการบริหารหลักสูตรของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ลำปาง เพื่อเปรียบเทียบผลการบริหารจัดการหลักสูตรระหว่างคณะ และข้อมูลไปประกอบการวางแผนการวางระบบและกลไกการบริหารจัดการหลักสูตรให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- กิตติมา ปรีดีติติก. (2532) กระบวนการบริหารการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต.
- กาญจนา. (2546). ความพึงพอใจของมนุษย์เป็นการแสดงออกทางพฤติกรรมที่เป็นนามธรรม ไม่สามารถมองเห็นเป็นรูปร่างได้. พิมพ์ที่9.กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- จันทร์สุดา บุญตรี, รสมน พานดวงแก้ว, วริษฐา รัตน์วโรภาส (2562). ความพึงพอใจต่อการจัดการหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ดิเรก. (2528). ทศนคติทางบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นความรู้สึกหรือทัศนคติที่ดีต่องานที่ทำขอบุคคลที่มีต่องานในทางบวก.กรุงเทพฯ: เพรส แอนด์ดีไซน์.
- ทิพย์สุคนธ์ กิจรุ่งโรจน์. (2547).ความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อการบริการพยาบาลของศึกษาพยาบาลที่ฝึกปฏิบัติงานอนามัยชุมชน วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สงขลา : กระทรวงสาธารณสุข.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2535). จิตวิทยาการบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริม กรุงเทพฯ
- มณีโพธิเสน. (2543). ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนและบุคลากรในโรงเรียน ต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนโพธิแสนวิทยา อำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย .รายงานการค้นคว้าอิสระการศึกษา มหาบัณฑิต, สาขาบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ริเรื่อรอง รัตน์วิไลสกุล. (2540). มนุษย์สัมพันธ์. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : คณะศิลปศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
- สำนักงานมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2553). มาตรฐานการอุดมศึกษาและเกณฑ์มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ
- สำนักงานมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2560). เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2558 และเกณฑ์มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ

- อารี พันธุ์มณี. (2543).การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์สู่ความเป็นเลิศ. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- อุทัยพรรณ สุกใจ. (2545). ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการที่มีต่อการให้บริการขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาสังคมวิทยาประยุกต์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- อำรุง เหมรา, (2533). การศึกษาความพึงพอใจของผู้ปฏิบัติงานของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาเขตการศึกษาที่ 2. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา.
- Good, Carter V. (1973). Dictionary of Education. New York: McGraw-Hill Book.

ภาคผนวก

แบบสอบถามความพึงพอใจของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร
ต่อการบริหารจัดการคุณภาพหลักสูตร
ของหลักสูตร.....สาขาวิชา.....
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้มีทั้งหมด 3 ตอน ขอให้ท่านตอบแบบสอบถามนี้ตามความคิดเห็นของท่าน และตามความเป็นจริงเกี่ยวกับการบริหารจัดการหลักสูตรของท่าน โดยข้อมูลที่ได้จะถูกนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงการบริหารจัดการหลักสูตรของท่านให้มีประสิทธิภาพต่อไป และกรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ ชาย หญิง
2. ประสบการณ์การสอนในหลักสูตร ต่ำกว่า 5 ปี 5 -10 ปี 11 ปีขึ้นไป
3. ระดับการศึกษาสูงสุด ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก
4. ตำแหน่งทางวิชาการ อาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์
 ศาสตราจารย์

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรต่อการบริหารจัดการคุณภาพหลักสูตร

2.1 ด้านการบริหารและพัฒนาอาจารย์

ที่	คำถาม	ระดับความพึงพอใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	การวางแผนด้านอัตรากำลังอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร					
2	การรับและการแต่งตั้งอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร					
3	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผน ติดตาม และทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร					
4	การจัดรายวิชามีความเหมาะสมตรงกับความรู้อาจารย์ผู้สอน					
5	จำนวนภาระงานสอนของอาจารย์ที่เป็นจริงในหลักสูตรมีความเหมาะสม					
6	การประเมินการสอนของอาจารย์ และนำผลมา					

ที่	คำถาม	ระดับความพึงพอใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	ใช้ในการส่งเสริมพัฒนาความสามารถด้านการสอนของอาจารย์					
7	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรใหม่ ได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน					
8	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง					
9	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้รับการส่งเสริมให้เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการและศึกษาต่อ					
10	การเสริมสร้างบรรยากาศทางวิชาการระหว่างอาจารย์ทั้งในและระหว่างหลักสูตร					

2.2 ด้านกระบวนการบริหารหลักสูตร

ที่	คำถาม	ระดับความพึงพอใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	มีการกำกับและติดตามการจัดทำรายละเอียดของรายวิชา และประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.3 และ มคอ.4 อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา					
2	การกำกับและติดตามการจัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา และประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.5 และ มคอ. 6 ภายใน 30 วัน หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอนให้ครบทุกรายวิชา					
3	การทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ ที่กำหนดใน มคอ.3 และ มคอ.4 (ถ้ามี) อย่างน้อยร้อยละ 25 ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา					
4	การพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือ การประเมินผลการเรียนรู้ จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ.7 ปีที่แล้ว					

ที่	คำถาม	ระดับความพึงพอใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
5	จำนวนบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอนได้รับการพัฒนาวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ต่อปี (ถ้ามี) ** กรณีที่หลักสูตรไม่มีบุคลากรสายสนับสนุนไม่ต้องกรอกข้อนี้**					
6	การบริหารหลักสูตร ได้รับความร่วมมือและความช่วยเหลือจากหน่วยงานอื่นที่มีความเกี่ยวข้องกันอย่างเหมาะสม					

2.3 ด้านกระบวนการเรียนการสอน

ที่	คำถาม	ระดับความพึงพอใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	มีการควบคุมการจัดการเรียนการสอนในวิชาที่มีหลายกลุ่มเรียนให้ได้มาตรฐานเดียวกัน					
2	มีการส่งเสริมให้อาจารย์ใช้วิธีการสอนใหม่ ๆ ที่พัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักศึกษา					
3	มีการส่งเสริมการทำวิจัยเพื่อพัฒนานักศึกษาของอาจารย์					
4	มีการควบคุมกำกับกระบวนการจัดการเรียนการสอนและการประเมินนักศึกษา					
5	มีการนำกระบวนการบริการทางวิชาการเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน					
6	มีการนำกระบวนการวิจัยมาใช้ในการเรียนการสอน					
7	มีการสอดแทรกศิลปะและวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ในกระบวนการเรียนการสอนและส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เพื่อการปรับปรุงและพัฒนา

.....

.....

.....

.....

